

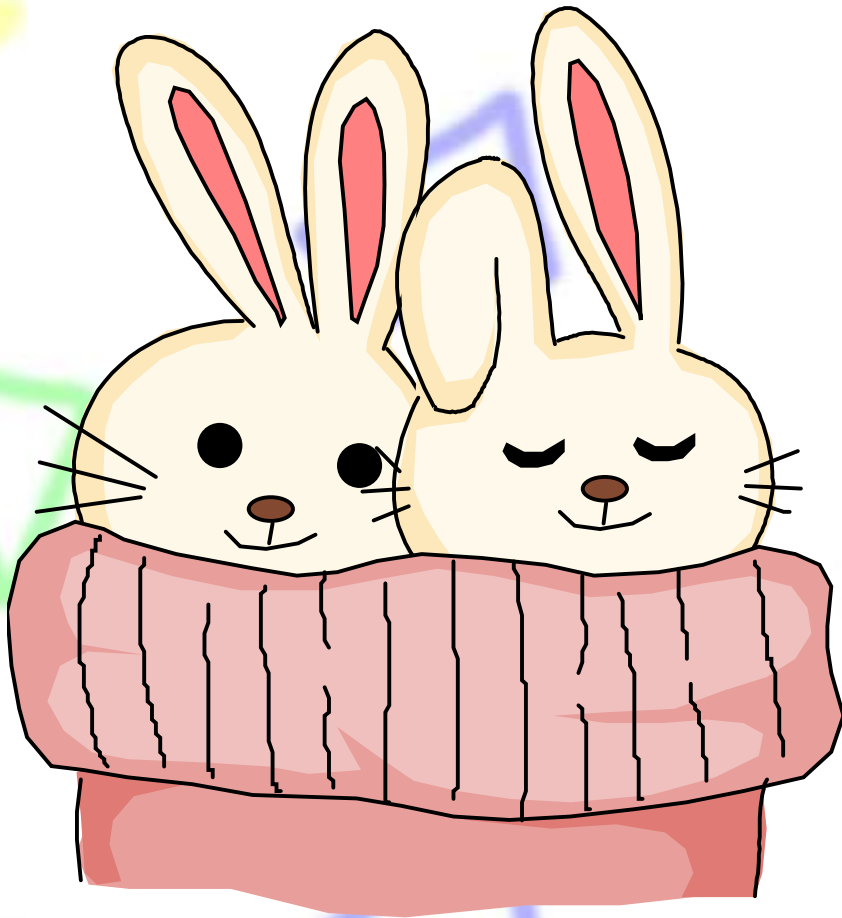

ฉันทัญญาทิพย์

N.2-4

คู่มือครู

ชั้นเด็กเล็ก

เรามีหัวใจ

ธัญญาทิพย์
ชั้นเด็กเล็ก

คู่มือครู N.2-4
อายุ 2-3 ปี

เรามีน้ำใจ

>>> สารบัญ <<<

บทที่ 1	อุลลิวน้ำ	9
บทที่ 2	อับราฮัมรับแขก	12
บทที่ 3	เด็กชายมีน้ำใจ	15
บทที่ 4	พระเยซูกับคนป่วย	18
บทที่ 5	ดาวิดกับโยนาธาน	22
บทที่ 6	ดาวิดกับเมฟีโบเชธ	25
บทที่ 7	อับราฮัมกับโลท	28
บทที่ 8	ดาวิดกับซาอูล	31
บทที่ 9	ซามูเอล ผู้ดูแลพระวิหาร	34
บทที่ 10	ชาวสะมาเรียใจดี	37
บทที่ 11	พระเยซูรักชายตาบอด	40
บทที่ 12	บ่อน้ำของอิสอัค	43
บทที่ 13	น้ำใจคนอิสราเอล	46

จัดทำโดย.. สำนักงานธัญญาทิพย์ภายใต้เครือข่ายคริสเตียนศึกษาเป็นเทคอสในประเทศไทย
195 ซอยอุดมสุข37 ถนนสุขุมวิท103 แขวงบางจาก เขตพระโขนง กทม. 10260

"จงอบรมเด็กในทางที่เขาควรจะไป และเมื่อเขาโตขึ้น เขาจะไม่หันเหไปจากทางนั้น" สุภาษิต 22:6

แนะนำวิธีใช้คู่มือ

1. แนะนำวิธีใช้คู่มือ

คู่มือเล่มนี้จะช่วยแนะนำวิธีการสอนพระคัมภีร์แก่เด็กเล็ก 2-3 ขวบ โดยได้แบ่งการสอนออกเป็น 13 สัปดาห์ ครูควรเตรียมบทเรียนล่วงหน้าอย่างน้อย 1 สัปดาห์ เนื่องจากการสอนเด็กเล็กจำเป็นต้องมีอุปกรณ์การสอนมากและครูต้องมีวิธีการสอนหลายแบบ เพื่อจะช่วยให้เด็กรู้สึกตื่นเต้นและรักการมาโบสถ์

ในการเตรียมบทเรียนแต่ละบท เราแบ่งการสอนออกเป็นช่วงต่างๆดังนี้คือ

- เริ่มต้นชั้นแรก
- นมัสการ
- เรื่องจากพระคัมภีร์
- การตอบสนองจากเด็ก
- ข้อท่องจำ
- กิจกรรมเลือกทำ
- เลิกชั้นเรียน

2. เริ่มต้นชั้นเรียน

เราเริ่มต้นชั้นเรียนด้วยกิจกรรม เพื่อจะช่วยให้เด็กเล็ก รู้สึกอยากจะเข้าชั้นเรียน ในวันอาทิตย์(เด็ก 2-3 ขวบยังต้องการอยู่กับผู้ปกครอง ดังนั้นในระยะแรกควรให้ผู้ปกครองของเด็กมานั่งอยู่ด้วย) ในกิจกรรมหนึ่งเราจะใช้ภาพระบายสี หุ่นมือ ตุ๊กตา เกมส์ หรืออื่นๆเพราะเด็กเล็กจะเข้าใจเรื่องพระเจ้ายากดังนั้นถ้าเขาได้เห็น ได้เล่น จับต้องด้วยมือของเขา ก็จะช่วยเด็กเข้าใจเรื่องในพระคัมภีร์ได้ดีขึ้น และถ้ามีเด็กบางคนร้องไห้ในเวลานี้ กิจกรรมจะช่วยเรียกความสนใจเด็กและหยุดร้องได้

ถ้าเราใช้ศูนย์การเรียนรู้ควรจะแนะนำเด็กๆ ในชั้นเรียนของเราด้วยในเวลาเรียน ต้นชั้นเรียน เพื่อเด็กจะเข้าใจและเลือกได้

3. นมัสการ

ช่วงเวลานมัสการ ประกอบไปด้วยการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า การร้องเพลง เป็นส่วนหนึ่งในการเรียนพระคัมภีร์อาทิตย์ เราได้แนะนำเพลงไว้บ้าง มีเนื้อร้องและคอร์ด กีตาร์ อยู่ในภาคผนวกของคู่มือนี้แต่ถ้าจะให้เกิดผลเต็มที่

ครูควรหาเพลงอื่นๆที่สอดคล้องกับบทเรียนแต่ละอาทิตย์ด้วย พยายามให้เขา ได้มีโอกาสร้องเพลงด้วยความสนุกสนานยินดี สอนให้เด็กรู้ว่าการร้องเพลงเป็นการยก ย่องสรรเสริญพระเจ้า พระเจ้าทรงดีพระทัยเมื่อเด็กๆยกย่องสรรเสริญพระเจ้าอย่าง จริงใจ แต่ครูจะต้องจำไว้ว่าเด็กแต่ละคนจะแสดงออกไม่เหมือนกัน ดังนั้นเวลาร้องเพลง บางคนอาจจะแสดงว่าเป็นนักร้อง บางคนชอบอยู่เฉยๆ ไม่แสดงอะไรเลย อย่าท้อใจถ้า เด็กบางคนไม่ยอมฟังเราเวลาร้องเพลง

เพลงที่เราแนะนำไว้บางเพลงอาจจะ เป็นเพลงใหม่สำหรับครู ครูควรทำแผ่นเพลง ไว้ให้เด็ก โดยมีภาพประกอบสวยๆ เด็กวัย 2-3 ขวบยังอ่านหนังสือไม่ได้ก็จริง แต่จะช่วย ให้เด็กได้มีส่วนในการรับใช้พระเจ้า เช่น ออกมายืนถือเพลงและยังช่วยให้เด็กจำเพลงได้ ด้วย

ในเวลานมัสการ เราได้แนะนำกิจกรรมที่ง่ายๆ ที่เด็กเข้าใจได้ ซึ่งครูจะต้องทำเป็น ตัวอย่างก่อนแล้วให้เด็กทำตามและให้ทำพร้อมกันไป เพื่อจะนำจิตใจของเด็กในการ นมัสการพระเจ้า กิจกรรมนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียนด้วย ครูอาจคิดขึ้นเองตามความ เหมาะสม

- อธิษฐาน

เด็กในวัยนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการอธิษฐานตามครู ครูควรสอนเด็กให้อธิษฐานด้วยคำ ง่ายๆสั้นๆ เวลาอธิษฐานเป็นเวลาที่ได้พูดคุยกับพระเจ้า พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของเด็ก และพระองค์สามารถตรัสกับเด็กได้ตามน้ำพระทัยของพระองค์ และสิ่งที่ครูจะประหลาด ใจก็คือ เด็กของเรามีความเชื่อมาก(เด็กบางคนอาจไม่สนใจ เขาตั้งใจที่จะ พูด พูด พูด ในขณะที่คนอื่นจะฟัง ขอให้ครูพยายามทำท่ายเขาบ่อยๆ ให้หลับตาลงและให้พูดตาม)

- ถวายทรัพย์

การสอนให้เด็กถวายเป็นแต่เล็กๆ เป็นสิ่งที่สมควร เพราะเมื่อเขาโตขึ้นเขาจะไม่รู้สึกรวดในสิ่งใดสำหรับพระเจ้าเลยครุควรให้เด็กได้รับรู้แนวความคิดง่ายๆ เช่น เป็นคำสั่งของพระเจ้า เราใช้เงินถวายในงานของพระเจ้า (ซื้อบทเรียน เกมส์ เป็นต้น) การผ่านถวายเป็นโดยให้เด็กเปลี่ยนกันถือขันถวาย เพื่อให้เด็กสนใจการถวาย ครุควรหนุนใจและทำทนายเขาบ่อยๆ ให้เด็กถวายด้วยความยินดีและเต็มใจอาจเล่าประสบการณ์ของครูให้เด็กฟังว่า ถ้าเราซื่อสัตย์ในการถวาย พระเจ้าทรงอวยพรเราอย่างไร

4. เรื่องจากพระคัมภีร์

เวลาเล่าเรื่องจากพระคัมภีร์เป็นเวลาที่สำคัญที่เด็กจะได้เรียนรู้กับพระเจ้า ในการเริ่มต้นเล่า ครุควรสร้างบรรยากาศให้กับเด็กในชั้นเรียนของเราด้วยคำพูดหรือท่าทางที่จะทำให้เด็กตื่นเต้น อยากรู้ อยากเห็น อยากที่จะฟังเรื่องเล่า และครุควรจะใช้คำพูดของเราเองไม่ควรท่องจากคู่มือ เราต้องจำไว้ว่าเด็กในวัยนี้มีช่วงความสนใจในการฟังเรื่อง 2-3 นาทีเท่านั้น ดังนั้นครุควรเตรียมตัวมาอย่างดี *รูปภาพอยู่ด้านหลังของหนังสือเล่มนี้*

5. เด็กตอบสนอง

ช่วงนี้เราจะใช้คำถามทบทวน หรือมีการทำกิจกรรมสั้นๆ เพื่อจะย้ำให้เด็กจดจำเรื่องและสอนเขาให้รู้จักนำเรื่องที่เขารับเรียนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และนอกจากนั้นยังจะช่วยประเมินผลได้ว่า เด็กเข้าใจเรื่องมากน้อยเพียงไร

6. ข้อท่องจำ

เราได้แนะนำข้อท่องจำไว้สำหรับบทเรียนทุกบท เป็นข้อความสั้นๆ จากพระคำของพระเจ้า และมีการทำท่าทางประกอบเวลาท่องหรืออาจจะหาข้อพระคัมภีร์ใหม่และคิดท่าทางเองตามความเหมาะสม

7. กิจกรรมเลือกทำ

เราได้เสนอกิจกรรมเลือกทำ 2 อย่างในแต่ละบท หรือเรียกว่า ศูนย์การเรียนรู้ แต่ครุส่วนใหญ่มักพบปัญหาเรื่องเดียวกันคือ ไม่มีที่สำหรับแบ่งกลุ่ม และครุไม่พอ แต่ถ้าเราเริ่มทำในห้องเดียวกันโดยจัดให้เป็นมุมต่างๆไว้และพยายามหาผู้ช่วยคนหนึ่งที่จะคอย

ช่วยแนะนำเด็กในการทำกิจกรรมในมุมนั้นๆ จะช่วยให้การเรียนรู้น่าสนใจขึ้น ให้เด็กเลือกเองว่าเขาอยากจะทำอะไร ทุกกิจกรรมที่ทำก็เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียนในอาทิตย์นั้น และมีคำแนะนำในการพูดคุยกับเด็กขณะที่ทำกิจกรรมซึ่งจำเป็นมาก อย่าปล่อยให้เด็กทำกิจกรรมตามลำพัง ครูต้องให้ความสนใจเด็ก คอยดู คอยช่วยเหลือตลอดเวลา เพราะเด็กเล็กมักพบปัญหา ทำไม่ได้ ทำไม่เป็น บางคนอาจมีคำถามอื่นๆ และควรจะชมเขาด้วยเมื่อเขาทำ เด็ก ชอบเมื่อครูชมเขา เขาก็จะมีกำลังใจ ดีใจ อยากเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น ครูควรฉวยโอกาสที่จะอยู่ใกล้ชิดกับเด็ก พูดคุยกับเขา ในเวลาที่ทำกิจกรรม จะช่วยให้ครูได้รู้จักนิสัยของเด็กแต่ละคน ได้ง่าย เวลาทำกิจกรรมเด็กจะรู้สึกสบายและแสดงออกอย่างอิสระ

8. เลิกชั้นเรียน

เวลาเลิกชั้นเรียนเป็นเวลาครูอธิษฐานเผื่อเด็กๆ และเราใช้เพลง “ลา ลา ลา” ร้องประจำเพื่อช่วยให้เด็กเลิกชั้นเรียนอย่างมีระเบียบ และครูควรจะอยู่กับเด็กจนกว่าผู้ปกครองจะมารับ

การใช้ศูนย์การเรียนรู้

เหตุใดเราจึงใช้ศูนย์การเรียนรู้สำหรับเด็กเล็ก

1. ศูนย์การเรียนรู้ช่วยให้ใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด ตั้งแต่เด็กเข้ามาในชั้นเรียน เขาก็รู้ว่าเขาอยู่ในชั้นรวีฯ เขาควรมีส่วนในบทเรียนด้วยมันจะเป็นการน่าเบื่ออย่างยิ่งที่เขาต้องนั่งรอเพื่อนที่มาสาย ศูนย์การเรียนรู้ทำให้ชั้นการเรียนของครูเริ่มได้อย่างสนุกสนาน เราตั้งศูนย์การเรียนรู้ไว้เป็นประจำเป็นที่ๆ ทำให้เด็กเกิดความมั่นคงทางใจ เพราะเขารู้ว่ามีที่พิเศษที่เขาจะไปนั่งเล่นได้อย่างปลอดภัย มีสิ่งพิเศษที่จะทำในชั้นเรียน เวลานั้นเป็นเวลาที่คุณจะคุยกับเด็กได้อย่างอิสระ

2. ศูนย์การเรียนรู้เป็นยุทธวิธีที่ดีของคุณ เด็กได้เรียนรู้โดยการเห็น ได้ยิน สัมผัส และดมกลิ่นรวมถึงการชิมด้วย ศูนย์การเรียนรู้ทำให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้หลายๆวิธี

3. ศูนย์การเรียนรู้ส่งเสริมความเจริญฝ่ายวิญญาณ การทำงานกลุ่มเล็กๆร่วมกัน ทำให้เด็กเรียนรู้การแบ่งปัน และการร่วมมือกับคนอื่น เด็กๆต้องมีโอกาสเรียนรู้ที่จะเข้ากับผู้อื่นได้

4. ศูนย์การเรียนรู้ช่วยนำเด็กให้คิดถึงบทเรียน เรื่องจากพระคัมภีร์เป็นหัวใจของบทเรียน กิจกรรมในศูนย์การเรียนรู้ช่วยเตรียมเด็กเพื่อการเรียนรู้เรื่องจากพระคัมภีร์

ศูนย์การเรียนรู้ที่ได้ผลดี

1. ขอความช่วยเหลือจากคนอื่น ในการเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ เราต้องมีครูประจำอยู่ทุกกลุ่มอาจมีผู้ปกครองของเด็กหรือผู้ใหญ่ช่วยในศูนย์ต่างๆ เขาวชนในคริสตจักรเป็นผู้ที่จะช่วยได้เป็นอย่างดี

2. เริ่มไปช้าๆ หากคุณยังไม่เคยใช้ศูนย์การเรียนรู้ ก็ให้เริ่มเพียง 1 หรือ 2 กลุ่มก่อน กลุ่มงานบ้าง หรือที่อยู่อาศัย เป็นกลุ่มที่เริ่มต้นได้ดีเพราะเด็กคุ้นเคยกับบ้านอยู่แล้ว เขาสนุกที่จะทำสิ่งที่เขาเห็นในบ้าน

3. เด็กเลือกศูนย์การเรียนรู้เอง เขาอาจอยู่ที่เดียว หรือเลือกไปที่อื่นด้วย

4. ให้อ่านอุปกรณ์ของแต่ละศูนย์ในพื้นที่ของมัน “เจ๊ียบ หนูเอาบล็อคไปไว้กับของเล่นนะจ๊ะ ส่วนไม้กวาดเอามาไว้ที่ตรงนี้ เด็กต้องใจดี อดทนนะ”

5. ให้มีคนแนะนำเด็กไปยังศูนย์ที่เขาชอบเมื่อเขาเข้ามาในชั้นเรียน

ลักษณะของเด็กวัย 2-3 ปี

1.1 ด้านร่างกาย เด็กวัยนี้เป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตและซุกซนมาก ร่างกายเปราะบาง เจ็บป่วยง่าย ระบบประสาทสัมผัสไวต่อเสียงและสิ่งกระตุ้นต่างๆ และเป็นวันที่อยากรู้อยากเห็น อาศัยการสัมผัสทั้งห้าที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

1.2 ด้านสติปัญญา จะมีความสนใจในแต่ละสิ่งนานประมาณ 2-3 นาที มีความคิดความอ่านอยู่ในขอบเขตจำกัด สามารถเข้าใจเรื่องจำนวน เวลา และระยะทางได้บ้างนิดหน่อย ยังไม่เข้าใจว่าอะไรจริง อะไรเท็จ

1.3 ด้านสังคม ไม่ค่อยสนใจคนอื่น ช่วยตัวเองไม่ค่อยได้ ชอบเล่นคนเดียว หวงของเล่น เห็นตัวเองเป็นสำคัญ

1.4 ฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าจะมีความสำคัญต่อเขาในสิ่งที่เขาต้องการ เขาชอบฟังเรื่องเล่าจากพระคัมภีร์ ให้เน้นคำบางคำซ้ำๆ ซากๆจนเขาจะจำได้และเข้าใจว่า พระเยซูเป็นเพื่อนที่ดีของเขา

บทที่ 1 อูคูพิวน้ำ

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กเรียนรู้ว่านางเรเบคาห์เป็นคนใจดีมีน้ำใจงาม

เพื่อให้เด็กเห็นว่า การแสดงความคิดและน้ำใจนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่เราควรทำ

เพื่อให้เด็กจะทำตามอย่าง คือมีน้ำใจดีต่อคนและต่อสัตว์เลี้ยง

ข้อท่องจำ ท่านจงมีน้ำใจต่อกัน พิลิปัน 2:5

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 24:10 – 21

อุปกรณ์ สิ่งของเพื่อให้เด็กส่งต่อกัน รูป : เพียกน้ำ

สี กาว สมุดเปล่า 20 แผ่น

แนวความคิดสำหรับครู

เด็กวัยสองขวบไม่เลืกเกินไปที่จะเรียนเรื่องความมีน้ำใจ เขามีความรู้สึกเป็นเจ้าของและไม่ค่อยคิดจะแบ่งปันให้ใคร แต่เราก็เห็นเด็กวัยนี้แบ่งของให้คนอื่นอยู่บ้างมิใช่จะหวงเสมอไป

เด็กวัยนี้ชอบแสดงความเป็นเจ้าของ นึกของหนู นึกของโจ้ ชอบทำท่าเป็นเจ้าของจนถึงขนาดเอาไปซ่อนเสียด้วย และความที่เขาช่วยตัวเองได้มากขึ้นกว่าเดิม ทำให้เขายังมีความเป็นตัวของตัวเองสูงเองมาก หากเราได้สอนอบรมและฝึกให้เขามีน้ำใจ ต่อไปเขาก็จะแสดงสิ่งเหล่านี้ออกมาเองโดยไม่ต้องให้ใครมาสั่งหรือกำหนด

เริ่มต้นชั้นเรียน

เราจะเล่นเกมสี่สิ่งของ ด้วยการเตรียมของมาหลายๆ ชิ้น จะเป็นอะไรก็ได้ในห้องเรียน เมื่อเด็กเข้ามาในห้องเรียน ให้เขาจับมือกันเป็นวงกลม แล้วเริ่มส่งของโดยครูจะเป็นผู้เริ่มต้นส่งให้เด็กคนหนึ่งและกล่าวว่า “ฉันแบ่งให้เธอ” ให้ส่งของนั้นจนรอบวง จากนั้นส่งชิ้นที่สอง อาจจะทำถึง 5 ชิ้น นี่เป็นการฝึกให้เด็กรู้ว่า เขาไม่ใช่เจ้าของสิ่งหนึ่งสิ่งใดคนเดียว

นมัสการ

ร้องเพลง เพลง.. พระเยซูสร้างสายรุ้ง

เพลง.. พระเจ้าทรงดีต่อฉัน

เพลง.. อยากบอกเธอว่าฉันชอบเธอ

กิจกรรมนัศการ   ดูซิ ฉันมีของมากมาย   มีหลายสิ่งอยู่ในมือ
ขอให้เพื่อนช่วยถือ   เพิ่มมือมายกของ

อธิษฐาน   ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับเพื่อนทุกคนที่มีน้ำใจกับเรา
ขอพระเจ้าทรงให้เราใจดีกับเพื่อนๆ ของเราด้วย

ถวายทรัพย์   ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี และให้เด็กส่งถุงถวายส่อกๆ กัน

เรื่องจากพระคัมภีร์

คุณลุงเอเลียเซออร์ พาอุฐู 10 ตัวแบกของออกเดินทางจากแคว้นคานาอัน ผ่านทะเลทรายที่แห้งแล้ง (แสดงภาพที่ 1-1) เมื่อเดินทางไกลและแดดร้อนๆ อุฐูทั้ง 10 ตัว ของคุณลุงเอเลียเซออร์ ก็หิวน้ำ แล้วเวลาอุฐู 1 ตัวหิวน้ำ มันก็กินน้ำเป็นดังๆเลย โอ้!! แล้วคุณลุงเอเลียเซออร์จะหาน้ำจากที่ไหนให้อุฐู 10 ตัวกินพอละเนี่ย...

อุฐูทั้ง 10 ตัวแบกของออกเดินทางในเวลากลางวันและพักผ่อนในเวลากลางคืน ที่ทะเลทรายนั้นอากาศร้อนมาก ใครที่เดินผ่านทะเลทรายก็จะมีเหงื่อไหลออกเป็นทางเลยทีเดียวนะ คุณลุงเอเลียเซออร์ยังมีผ้าคลุมศีรษะและใส่หมวกกันร้อนด้วยแต่อุฐูไม่มีหมวก ดังนั้น มันจะโดนแดดมากกว่าลุงเอเลียเซออร์เป็นไหนๆ

พอดีคุณลุงเอเลียเซออร์เดินทางมาจนถึงเมืองๆ หนึ่ง ที่นั่นมีบ่อน้ำด้วย แล้ง (แสดงภาพที่ 1-2) โอ้โหแน่นอน อุฐูทุกตัวเห็นน้ำก็ตื่นเต้นมาก แต่ อุฐูไม่สามารถก้มตัวลงไปดื่มน้ำจากบ่อได้ เพราะน้ำลึกมากๆ ต้องเอาถังน้ำตักน้ำขึ้นมา แล้วเอาน้ำเทลงใส่รางสำหรับสัตว์ที่วางอยู่ข้างๆ เอะ! จะทำอย่างไรดีนะ คุณลุงไม่มีถังสักใบ

ตอนนั้นเป็นเวลาบ่ายแล้วหญิงสาวจะออกมาตักน้ำใส่ถังและนำกลับบ้าน มีหญิงสาวคนหนึ่ง เดินมาที่บ่อน้ำนั้นพอดี คุณลุงเอเลียเซออร์จึงพูดกับเธอว่า “บ่อน้ำของเธอให้ฉันดื่มหน่อยสิ” หญิงสาวรีบเอาน้ำให้คุณลุงทันที เธอใจดีมากจริงๆ ไม่หวงเลย (แสดงภาพที่ 1-3) ยิ่งกว่านั้น เธอยังบอกว่า “หนูจะตักน้ำให้อุฐูของคุณลุงด้วยนะคะ” (ชวนให้เด็กทุกคนทำท่าตักน้ำจากบ่อ และไปเทในราง) แล้วเธอก็เทน้ำใส่รางและรีบไปตักน้ำจากบ่อขึ้นมาเทใส่ในรางหลายส่อกหลายดังจนเต็ม อุฐูทุกตัวก็ได้กินน้ำจนอิ่ม

ดีจริงๆ ที่คุณลุงเอเลียเซออร์เจอคนใจดีมีน้ำใจอย่างนี้ เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับหญิงสาวผู้ใจดีและมีน้ำใจงดงามคนนี้

การตอนสนของของเด็ก

ถ้าคุณลุงเอเลียเซออร์กับอุฐูอีก 10 ตัว เดินผ่านมาหน้าบ้านของเด็กๆ และหิวน้ำมากๆ เด็กๆจะทำอย่างไรดี? เด็กๆจะปล่อยให้คุณลุงเอเลียเซออร์กับอุฐูทั้ง 10 ตัวเดินหิวน้ำส่อกไปไหม? ถ้าคุณลุงเอเลียเซออร์กับอุฐูอีก 10 ตัว เดินผ่านมาเด็กๆคนไหนจะตักน้ำให้บ้างยกมือขึ้น? (ให้ครูชมเด็กที่ยกมือขึ้นว่า หนอง... “ซื่อ” ... เป็นเด็กที่มีน้ำใจ เป็นรายบุคคล)

๕๕ เลือกใช้คำถามเหล่านี้ หรือ ตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับการมีน้ำใจดีต่อคนและต่อสัตว์เลี้ยง ให้เหมาะสมกับเด็กในชั้นเรียน

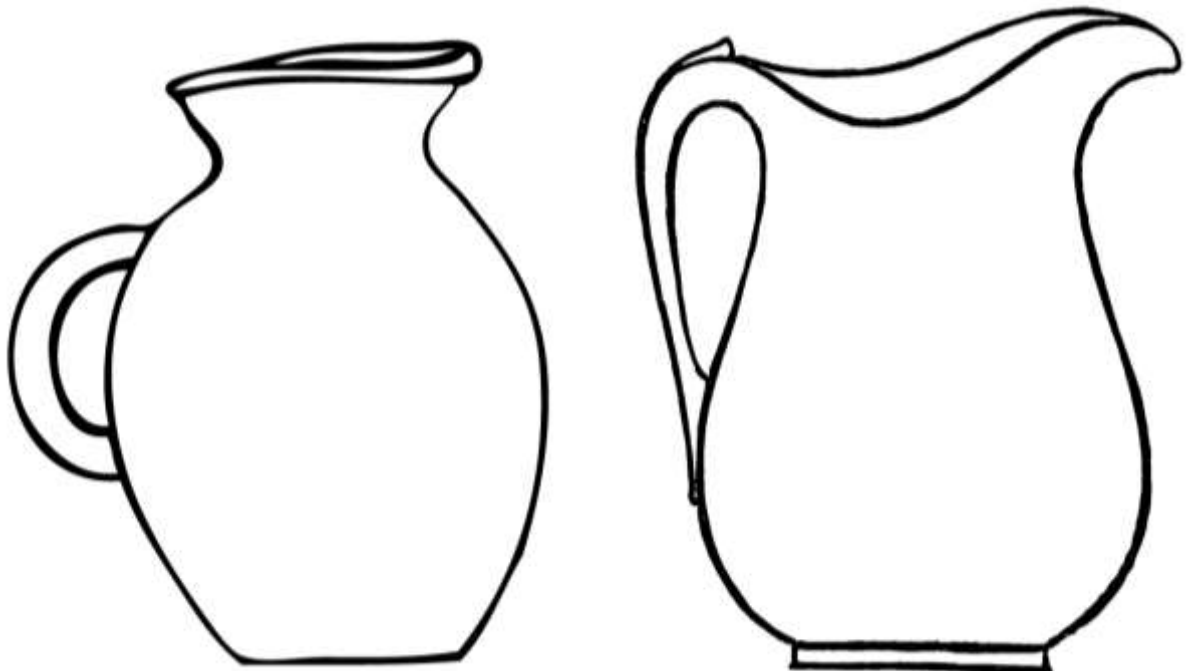
- ถ้าเด็กเห็นแมวเหมียวข้างถนนหน้า เด็กๆจะทำอะไร? (กรณีเรียกชื่อเป็นรายบุคคล เพื่อให้เด็กกล้าแสดงความคิดเห็นและเขาจะรับรู้เขาเป็นส่วนหนึ่งในชั้นเรียน รู้สึกว่าตนได้รับการยอมรับจากคุณครู แต่ถ้าเด็กคนไหนไม่กล้าตอบจริงๆ เขาอาจจะเป็นเด็กขี้อายหรือยังไม่คุ้นเคยหรืออาจจะอารมณ์ไม่ดี ก็อย่าบังคับหรือตำหนิเพื่อให้เขาตอบ แต่ให้คุณครูเข้ามาไปด้วยรอยยิ้ม แล้วเรียกชื่อคนอื่นต่อเลยได้เลยเพื่อไม่ให้เสียบรรยากาศในการเรียนการสอน)
- ถามเด็กๆว่า.. บ้านใครเลี้ยงสัตว์บ้างยกมือ? เลี้ยงตัวอะไร? ดูแลมันอย่างไร? สัตว์เลี้ยงของเรากินอะไร? ชมเชยเด็กๆที่ดูแลสัตว์เลี้ยง
- ถามเด็กๆว่า.. ถ้าครูปิ๋วน้ำมาก และขอน้ำดื่มจากเด็กๆ หนูจะอย่างไร? (ให้ครูเตรียมขวดน้ำและแก้วน้ำพลาสติกไว้ในห้องก่อนเวลาสอน ให้เด็กๆเทน้ำใส่แก้วและถือแก้วมาให้ครู ครูอย่าลืมกล่าวคำขอบคุณ)

ข้อท่องจำ

ข้อท่องจำในวันนี้คือ “จงมีน้ำใจต่อกัน” พิลิปปีน 2:5 เราจะท่องด้วยกัน ทำท่าหรือสปร้อมมือด้วยกัน จนจำได้

กิจกรรม

กิจกรรมในวันนี้ เป็นรูปของภาชนะที่ใส่น้ำแบบต่างๆ ให้เด็กดูรูปและบอกว่าสิ่งนั้นคืออะไร? จากนั้นแจกให้คนละ 1 อย่างระบายสีตามใจเขา ปะเก็บเป็นรูปแรกสำหรับกิจกรรมของหนังสือชุดนี้ เขียนข้อท่องจำลงไปด้วย

เลิกชั้นเรียน

รวมเด็กอีกครั้ง ครูนำอธิษฐานขอพระพรเพื่อเด็กๆ และครอบครัว ก่อนออกจากห้องอย่าลืมดูแลห้องให้สะอาดเรียบร้อย ให้เด็กช่วยเก็บของเพื่อสร้างความเป็นระเบียบให้กับเด็ก

บทที่ 2 อับราฮัมต้อนรับแขก

- เป้าหมาย**
1. ให้เด็กรู้ว่าอับราฮัมต้อนรับแขกอย่างดีเยี่ยม
  2. ให้เด็กมีความสุขในการต้อนรับแขก
  3. ให้เด็กต้อนรับแขกที่มาเยี่ยมด้วยความยินดี กล่าวสวัสดิ์ ยิ้ม เสรฟน้ำและขนม

ข้อท่องจำ จงต้อนรับกันและกัน โรม 15:7

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 18:1-8

อุปกรณ์ แก้วน้ำพลาสติก จานใส่ขนมปังแซนวิช ไต้ะญี่ปุ่น
รูปไต้ะที่มีแก้วน้ำ ขนม กาว สี,
เตรียมไว้ในสมุดทำงาน

แนวความคิดสำหรับครู

การต้อนรับแขกนั้นเป็นเรื่องของการมีน้ำใจที่พระคัมภีร์ได้สอนเน้นไว้ คนเอเชียจะต้อนรับแขกแตกต่างไปจากคนตะวันตก และวัฒนธรรมการต้อนรับแขกแบบไทยๆ นั้นก็อบอุ่นเป็นกันเอง ทำให้แขกรู้สึกได้ว่าได้รับการต้อนรับอย่างจริงใจ แต่ในปัจจุบันนี้ศิลปะของการต้อนรับแขกนั้นค่อยๆ เลือนหายไปเรื่อยๆ นี่เป็นเหตุให้ครูต้องสอนและเป็นแบบอย่างเรื่องการต้อนรับแขก การมีน้ำใจ ให้กับเด็กๆ ตามหลักพระคัมภีร์ เพื่อเด็กจะโตขึ้นและเป็นคนที่พระเจ้าใช้การได้ เป็นแบบอย่างที่ดีของคนในสังคม

วันนี้ เราจะได้สอนให้เด็กๆ รู้จักการต้อนรับแขกอย่างง่าย ๆ ยกตัวอย่างจากการต้อนรับแขกของอับราฮัม ในพระธรรมปฐมกาล 18 : 1-8 และครูควรชื่นชมยินดีเมื่อเด็กๆ ได้แสดงการต้อนรับแขก

เริ่มต้นชั้นเรียน

วันนี้คุณครูจะเลี้ยงกับเด็กๆ จะเล่นบทบาทสมมุติกัน ให้เด็กๆ สมมุติว่าเป็นเจ้าของบ้าน และคุณครูจะเลี้ยงเป็นแขกที่จะมาเยี่ยมที่บ้านของเด็กๆ

ให้คุณครูเตรียมตั้งแก้วน้ำพลาสติกและจานใส่ขนมปังแซนวิชไว้บน ไต้ะญี่ปุ่นให้พร้อมก่อนถึงเวลาเรียน และมอบให้เด็กในช่วงที่จะเล่นบทบาทสมมุตินี้ และบอกกับเด็กๆ ว่าเราเตรียมอาหารและน้ำนี้เพื่อแขกพิเศษที่จะมาเยี่ยมบ้านของเรา) คุณครูผู้ช่วยทำท่าเคาะประตูบ้าน ให้เด็กทำท่าเปิดประตู กล่าวคำสวัสดิ์ ทักทายกัน คุณครู

ผู้ช่วยบอกว่าวันนี้ครูมาเยี่ยม..(ชื่อเด็ก).. ที่บ้าน คุณครูถามเด็กคนนั้นว่า.. “เมื่อมีแขกมาเยี่ยมต้องทำอะไรบ้าง?” รอ คำตอบจากเด็ก ถ้าเด็กตอบได้ก็ชมเชยเขา (คุณครูสามารถแนะนำเสริมได้) ถ้าเด็กตอบไม่ได้ ก็ถามเพิ่มว่า.. เราควร เชิญแขกเข้ามานั่งในบ้านไหม? หรือปล่อยให้แขกยืนเมื่ออยู่หน้าบ้านดีเอ๋ย? (รอเด็กตอบ) เราควรจะให้แขกยืน? หรือว่าเราจะยกอาหารมาให้แขกกินดีเอ๋ย? (รอเด็กตอบ)

(ให้คุณครูเตรียมถ้วยน้ำและขนมปังและขนมขี้หนูให้เด็กคนที่คุณครูผู้ช่วยเรียกชื่อ เพื่อให้เด็กคนนั้นส่งอาหาร ให้แขกที่มาเยี่ยมบ้านกิน ถ้าจะให้สนุกยิ่งขึ้นก็ให้มีขนมด้วย)

คุณครูผู้ช่วยสวมบทบาทเป็นแขกที่จะไปเยี่ยมเด็กทุกคนที่บ้าน โดยการเคาะประตูเรียกชื่อเด็กทีละคน เวียน ให้ครบทุกคน เพื่อให้โอกาสเด็กทุกคนส่งน้ำและขนมให้แขก นี่เป็นการเล่นสวมบทบาทง่ายๆ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ถึง สิ่งที่ต้องทำเมื่อมีแขกมาเยี่ยมที่บ้าน

นมัสการ

ร้องเพลง

เพลง.. โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน คอร์ด D

เพลง.. ฉันรักคุณด้วยความรักของพระเจ้า คอร์ด D

เพลง.. พระเจ้าเป็นความรัก คอร์ด D

กิจกรรมนมัสการ

ฉันดีใจเมื่อมีใครมาเยี่ยมบ้าน

เมื่อวันวานมีคนมาเยี่ยมฉัน

ฉันเอาน้ำให้แขกดื่มเร็วพลัน

ขนมนั้นก็เอามาไม่หวงเลย

อธิษฐาน

ขอคุณพระเจ้าสำหรับแขกที่มาเยี่ยม

ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เรามีน้ำใจต่อแขกทุกคน

ถวายทรัพย์

ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี และให้เด็กส่งถุงถวายส่วยๆ กัน

เรื่องจากพระคัมภีร์

เที่ยงวันหนึ่ง แดดร้อนจัด มีชายสามคนเดินทางมาใกล้ๆ บ้านของอับราฮัม เขาทั้งสามไม่มีร่ม เดินมา กลางแดดร้อนจัดๆ เด็กๆ คิดว่าชายทั้งสามจะหิวน้ำไหม? เอ...ถ้ามีคนหิวน้ำมาที่บ้านเรา เด็กๆ จะทำอย่างไร? (แสดงภาพที่ 2-1)

อับราฮัมนั่งอยู่ที่ใต้ต้นไม้ เอ๊ะ! มีคนสามคนเดินทางมาทางนี้ เขาหยุดอยู่กลางแดดร้อนจ้าที่หน้าบ้านของเรา เรา ต้องรีบไปเชิญท่านทั้งสามคนมาพักให้หายเหนื่อยเสียก่อน ดังนั้นอับราฮัมจึงรีบวิ่งไปต้อนรับเขา อับราฮัม กล่าว คำทักทายว่า “สวัสดิ์ครับ ท่านทั้งสามเดินทางไกลมาเหนื่อยๆ เข้ามาพักใต้ต้นไม้น้ำบ้านผมก่อนนะครับ พักก่อน ให้หายเหนื่อย แล้วผมจะเอาน้ำมาล้างเท้าให้ท่าน ท่านจะได้รู้สึกสดชื่นและสบายตัวขึ้น (ธรรมเนียมยิวต้อนรับแขก

ด้วยการล้างเท้าให้) ผมขอเชิญท่านรับประทานอาหารที่บ้านผมก่อน เพื่อท่านจะได้มีกำลังขึ้น แล้วจึงค่อยเดินทางต่อไป”

เด็ก ๆ คิดว่า แยกทั้งสามจะหนักเสียหน่อยไหม? ใช่แล้ว พวกเขาจะหนักให้หายเหนื่อยเสียก่อนค่อยเดินทางต่อไป ด้วยว่าอับราฮัมเป็นเจ้าของบ้านที่ใจดี มีน้ำใจ เต็มใจต้อนรับแขกอย่างดีที่สุด จึงทำให้แยกทั้ง 3 คน รู้สึกสบายใจสบายตัวขึ้นเยอะเลย

“เอาซิ ดีมากเลย ขอให้ท่านทำตามอย่างที่ท่านพูดเถอะนะ” แล้วแยกทั้งสามก็มานั่งพักใต้ต้นไม้

อับราฮัมรีบวิ่งเข้าบ้านเรียกนางซาร่าภรรยาของท่าน “เร็วๆ หน่อยซาร่า! เราต้องทำอาหารเลี้ยงแขกของเราเดี๋ยวนี้ เรามีแขกรอทานอาหารอยู่ 3 คน” พอซาร่าได้ยินอย่างนั้นก็รีบเอาแป้งมานวดกับน้ำมันเพื่อทำเป็นขนมปัง (ให้เด็กทำท่านวดแป้ง)

พออับราฮัมสั่งเสร็จ ท่านก็รีบวิ่งไปที่ฝูงสัตว์ จับลูกวัวตัวหนึ่งที่แข็งแรงมา แล้วให้คนใช้ของท่านนำมาทำเป็นอาหาร พอทุกคนทำอาหารเสร็จ อับราฮัมก็เอานม น้ำ นม ขนมปัง และลูกวัวปรุงมาวางให้แขกรับประทาน (แสดงภาพที่ 2-2)

แยกทั้งสามทานอาหารด้วยความเอร็ดอร่อย และดื่มน้ำจนร่างกายสดชื่น อับราฮัมคอยดูแลแขกของท่านเป็นอย่างดี และเมื่อแยกทานอาหารจนอิ่มครบทุกคนเขาก็กล่าวขอบคุณอับราฮัมที่ใจดีมีน้ำใจต่อเขา แล้วเขาก็ออกเดินทางต่อไปอย่างมีความสุข

การทดสอบของเด็ก

คุยกับเด็กโดยสมมติว่า มีคนมาหาเราที่บ้าน เราจะทำอย่างไรกับเขาบ้าง? ให้เด็กคิด และตอบ

ข้อท่องจำ

ข้อท่องจำในวันนี้มีว่า “จงต้อนรับกันและกัน” ให้ท่องและทำตามเนื้อหาที่ท่องนั้น เพื่อจะท่องให้สนุกขึ้น ครูอาจเปลี่ยนเสียงที่ท่องเป็นเสียงเล็กๆใหญ่ๆ เสียงต่ำเสียงสูง หรือ เสียงผู้ชายท่อง เสียงผู้หญิงท่อง เป็นต้น

กิจกรรม

สมมติว่า วันนี้มีแขกมาเยี่ยมเรา เราจะเอาน้ำ และขนมไปวางไว้ให้แขกนะ แจกรูปภาพ โต้ะ ถ้วยน้ำ ขนมผลไม้ให้เด็กนำไปแปะไว้ในสมุดภาพของเขา ให้เขาระบายสี ซึ่งครูอาจวาดบางอย่างเพิ่มให้เขาบนโต้ะนั้นด้วย เขียนข้อท่องจำ

เลิกชั้นเรียน

รวมเด็กอีกครั้ง ครูนำอธิษฐานขอพระพรเพื่อเด็กๆ และครอบครัว ก่อนออกจากห้องอย่าลืมดูแลห้องให้สะอาดเรียบร้อย ให้เด็กช่วยเก็บของเพื่อสร้างความเป็นระเบียบให้กับเด็ก

บทที่ 3 เด็กชายมีน้ำใจ

- เป้าหมาย**
1. ให้เด็กรู้ว่า ความมีน้ำใจของเด็กชายคนหนึ่ง ซึ่งทำให้หลายคนที่มีอาหารกินอึด
  2. ให้เด็กเห็นว่าความมีน้ำใจเป็นสิ่งดี และปรารถนาที่จะเป็นคนมีน้ำใจกว้างขวาง
  3. ให้เด็กทำขนมปังเป็นรูปปลา 2 ตัว แล้วนำไปมอบให้เพื่อน 2 คนในห้อง

ข้อท่องจำ “จงให้ด้วยใจกว้าง” โรม 12:7

ข้อพระคัมภีร์ ยอห์น 6:1 – 13

อุปกรณ์ สไปสเตอร์ กระดาษทิชชู สมุดภาพ

แนวความคิดสำหรับเด็ก

เรื่องของเด็กชายที่มีขนมปัง 5 ก้อนกับปลา 2 ตัว เป็นเรื่องที่เด็กๆ ทุกคนชอบฟัง มีการประยุกต์เรื่องนี้ใช้กันไปต่างๆ นานา ผู้เล่าเรื่องอาจเน้นถึงความมีน้ำใจของเด็กชาย บางคนจะเน้นความไม่เชื่อของสาวก บางคนเน้นฤทธิ์เดชของพระเยซู สำหรับบทเรียนในวันนี้ เราจะเน้นคือความมีน้ำใจของเด็กชาย

เด็กเล็กวัย 2-3 ปี เป็นวัยที่คิดถึงแต่ตนเอง ห่วงพ่อแม่ ห่วงของเล่น ห่วงขนม นี่เป็นสิ่งที่ทำทนายครูผู้สอนมากที่สุดที่จะสร้างค่านิยมการมีน้ำใจให้กับเด็กๆ ในชั้นเรียน และจะอย่างไรให้เด็กๆ แสดงการมีน้ำใจต่อคนนอกชั้นเรียนจนกลายเป็นชีวิตประจำวันของเด็กๆ

เริ่มต้นชั้นเรียน

ให้คุณครูเอาขนมเค้กก้อนใหญ่ๆ สีสวยๆ มาและนั่งกินโซว์เด็กๆ และก็พูดถึงความอร่อยของขนมเค้กชิ้นนั้นให้เด็กๆ ฟัง กินโซว์เด็กๆ สักพักใหญ่ แล้วค่อยถามเด็กๆ ว่าอยากกินไหม? “โอ๊ะครูจะกินคนเดียวหมดนี้เลยหรือจะแบ่งให้ทุกคนได้กินดีนะ? ครูจะแบ่งดีไหมนะ?” รอเด็กๆ ตอบ ถามซ้ำอีกครั้ง “ใครคิดว่าการมีน้ำใจแบ่งปันเป็นสิ่งที่ดีที่ควรทำยกมือขึ้น” ถ้าส่วนใหญ่ในชั้นเรียนยกมือ ก็ให้ครูแบ่งขนมเค้กให้เด็กๆ กิน (แบ่งเค้กชิ้นเล็กๆ พอดีคำ ใหญ่ไปจะเลอะเทอะและเสียเวลา) ใช้แล้วการมีน้ำใจแบ่งปันเป็นสิ่งดี และทำให้ทุกคนมีความสุข

นมัสการ

ร้องเพลง   อยากบอกเธอว่าฉันชอบเธอ

พระเจ้าแสนดีทรงดีต่อฉัน

พระเจ้ารักฉัน ฉันจะรักคนอื่น

กิจกรรมนมัสการ

พระเจ้าทรงดีต่อฉันและเธอ

ให้เราเจอเจอเป็นเพื่อนกัน

ฉันรักเธอ เธอก็รักฉัน

ฉันแบ่งปันไป เธอก็แบ่งปันมา

อธิษฐาน

ขอขอบคุณพระเจ้าที่เรามีเพื่อนที่ดีและมีน้ำใจต่อกัน ขอทรงอวยพรให้เรารักกันมากขึ้นทุกวัน

ถวายทรัพย์

ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี และให้เด็กส่งถุงถวายต่อๆ กัน

เรื่องจากพระคัมภีร์

มีเด็กชายคนหนึ่งบ้านอยู่แถวทะเลสาบกาลิลี เขาอายุประมาณ 10 ขวบ เท่าๆ กับพี่... (ชื่อเด็กในไบเบิลที่อายุประมาณ 10 ขวบ) เราจะตั้งชื่อเขาว่า ชายก็แล้วกัน คุณพ่อของชายเป็นชาวประมง เพราะฉะนั้น ทุกวันที่บ้านของเขาก็จะมีปลาเป็นอาหารอยู่เสมอ

วันหนึ่ง ชายได้ข่าวว่า พระเยซูจะเดินทางมาใกล้ๆ บ้านของเขา และมีคนจำนวนมากมาหลายพันคน อยากจะฟังเรื่องซึ่งพระเยซูเล่าเรื่องสั่งสอน และชายก็เป็นอีกหนึ่งคนที่จะไม่ยอมพลาดเรื่องสำคัญๆ แบบนี้แน่ๆ ชายจึงขออนุญาตคุณแม่ไปหาพระเยซูด้วย และคุณแม่ก็สนใจดี อนุญาตให้ชายไปพร้อมเตรียม ขนมปัง 5 ก้อนกับปลา 2 ตัวให้ชายพกไปกินเวลาหิวด้วย (แสดงภาพที่ 3 - 1)

พระเยซูเล่าเรื่องสั่งสอนทุกคนก็ตั้งใจฟังเป็นอย่างดีตั้งแต่เช้าจนเย็น (ครูเอามือลูบท้อง : อ้อยเสียดท้องร้องจ๊อกๆ ทุกคนหิวข้าวและเริ่มหมดแรง) พระเยซูส่งสารบอกเขา เพราะว่าพวกเขาทุกคนหิวแล้ว (เอ... ถ้าเราหิว เราจะทำอะไร? ให้เด็กตอบ / ถามเด็กๆ : เด็กๆ ได้ไหมใครมีอาหารมาบ้าง? ให้เด็กตอบ)

ชายคิดว่า “เออ! เรามีขนมปัง 5 ก้อนกับปลา 2 ตัว เราน่าจะเอาอาหารของเราให้พระเยซูนะ” ดังนั้นชายจึงไปหาเพื่อนของพระเยซู และบอกว่า (แสดงภาพที่ 3 - 2) “คุณลุงครับ ผมอยากให้อาหารนี้กับพระเยซูครับ” เพื่อนของพระเยซูกล่าว “อ้าว แล้วหนูไม่เอาไว้กินเองหรือ” ชายตอบ “ไม่หรอกครับ ผมอยากให้พระเยซู” เพื่อนพระเยซูรู้สึกประทับใจในความเป็นเด็กที่มีน้ำใจของชายแล้วจึงรีบเอาอาหารไปให้พระเยซู

เมื่อพระเยซูได้รับอาหารที่ชายมีน้ำใจมอบให้มานั้น คือ ขนมปัง 5 ก้อนกับปลา 2 ตัว แล้วพระเยซูก็หยิบอาหารขึ้นถือไว้และอธิษฐานขอบคุณพระเจ้า (แสดงภาพที่ 3 - 3) จากนั้นก็แบ่งให้แกทุกคนกินด้วยกันจนอิ่ม อัสสรรยจริง ๆ พระเยซูทำให้ ขนมปัง 5 ก้อนกับปลา 2 ตัว ของชายเด็กที่มีน้ำใจคนนี้สามารถแบ่งให้คนจำนวนมากหลายพันคนกินกันจนอิ่มและเหลือเก็บอีกหลายตะกร้าเลยเชียว

นมัสการ

ให้เด็กดูรูปภาพ และช่วยกันเล่าเรื่องอีกครั้งหนึ่ง

ข้อท่องจำ

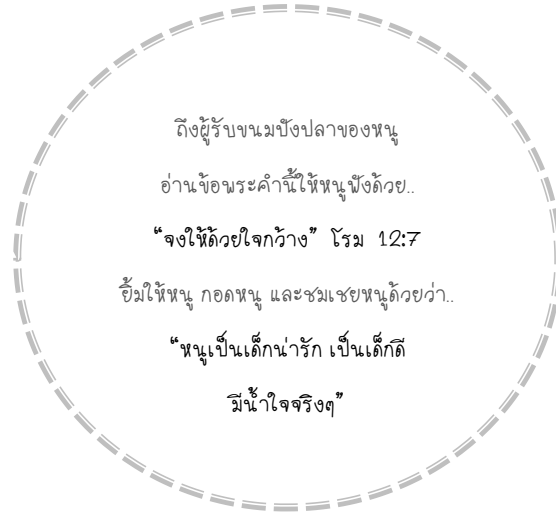
ข้อท่องจำในวันนี้คือ “จงให้ด้วยใจกว้าง” ให้ครูลึกคิดทำทางประกอบข้อท่องจำเพื่อเด็กจะสนุกเวลาท่องข้อท่องจำ

กิจกรรม

เตรียมก่อนเวลาเรียน

1. ขนมอบ้างแผ่นตัดให้เป็นรูปปลาขนาดเท่าฝ่ามือเด็กๆ สำหรับแจกเด็กคนละ 2 ชิ้น
2. กรวยแต่งงานหน้าเค้ก หรือ สลึง หรือ ถูกร้อน & ยางรัด หรือ ขวดซอสปากแหลม
3. ซ็อกโกแลตชอส หรือ ซ็อกโกแลตเคลือบแข็ง, แยมสตอเบอรี่, แยมถั่ว, เกล็ดน้ำตาลสีๆ ฯลฯ จัดตามจำนวนกลุ่มๆละ 4-5 คน
4. เขียนข้อความเหล่านี้ไว้ในจานกระดาษใบใหญ่..

5. มอบหมายงานให้ครูพี่เลี้ยงนั่งตามกลุ่มช่วยดูแลอำนวยความสะดวกให้เด็กๆทำกิจกรรม และถ้าเด็กคนที่ไม่สามารถวาดรูปเองได้จริงๆ ก็ให้เด็กถือขนมปังแล้วครูพี่เลี้ยงช่วยระบายสีปลาด้วยอุปกรณ์ข้อ 2 และ 3

ในชั่วโมงกิจกรรม

1. แบ่งกลุ่มเด็ก กลุ่มละ 4-5 คนนั่งเป็นวงกลม
2. ให้ครูพี่เลี้ยงนั่งตามกลุ่ม พร้อมอุปกรณ์กิจกรรม
3. แจกขนมปังรูปปลาให้เด็กๆคนละ 2 ชิ้น และจานกระดาษ แล้วให้เด็กๆ ระบายสีลงในขนมปังปลาโดยใช้อุปกรณ์ข้อ 2 และ 3
4. เมื่อเด็กๆระบายสีขนมปังรูปปลาและวางลงในจานกระดาษเสร็จแล้ว เอา 1 ชิ้นฝากครูพี่เลี้ยงไว้ก่อน แล้วให้เด็กๆนำไปให้กับคนในโบสถ์นอกชั้นเรียน 1 ชิ้น (ผู้รับจะทอ้งขอร้องจำให้เด็กฟัง) แล้วให้เด็กค่อยกลับมารับขนมปังชิ้นที่เหลือไปกินได้

เลิกชั้นเรียน

รวมเด็กอีกครั้ง ครูนำอธิษฐานขอพระพรเพื่อเด็กๆ และครอบครัว ก่อนออกจากห้อง อย่าลืมดูแลห้องให้สะอาดเรียบร้อย ให้เด็กช่วยเก็บของเพื่อสร้างความเป็นระเบียบให้เด็ก

บทที่ 4 พระเยซูอยู่กับคนป่วย

- เป้าหมาย**
1. เพื่อให้เด็กรู้ว่าพระเยซูส่งสารคนที่เป็นโรคบวมน้ำ และรักษาเขาจนหายเป็นปกติ
  2. เพื่อให้เด็กส่งสารคนเจ็บป่วยไม่สบาย คนพิการ คนมีบาดแผล
  3. เพื่อให้เด็กทุกคนและอธิษฐานเผื่อ คนเจ็บป่วยไม่สบาย คนพิการ คนมีบาดแผล

ข้อท่องจำ พระเยซูทรงรักษาเขาให้หาย มัทธิว 16:29

ข้อพระคัมภีร์ ลูคา 14:1 – 4

อุปกรณ์ รูปพระเยซูนั่ง เก้าอี้ คนป่วย สี กาว

แนวความคิดสำหรับครู

การดีของพระเยซูเป็นที่ประจักษ์ของคนในสมัยของพระองค์ เราได้อ่านในพระคัมภีร์ว่า เกียรติศัพท์ของพระองค์ก็เลื่องลือไปไกล สำหรับบทเรียนชุดนี้ เรากล่าวถึงความมีน้ำใจของคริสเตียนที่จะมีต่อผู้อื่น ตัวอย่างที่ดีที่สุดคือ จากองค์พระเยซูคริสต์ พระองค์มีพระทัยเมตตา และพระองค์ทรงฤทธิ์ที่จะกระทำสิ่งใดก็ได้ พระเยซูไม่เคยเมินเฉยต่อคนเจ็บป่วยที่เข้ามาหาพระองค์ แม้ว่า พระองค์ถูกพวกพาริไซต่านิยิตีเยน ต่อหน้าคนทั้งหลาย พระองค์ก็ไม่ทรงใส่ใจกับคำเหล่านั้น พระองค์ทรงเห็นแก่คนที่ยากเข็ญ ไม่ได้รับความช่วยเหลือ พระองค์ทรงเป็นตัวอย่างที่ทำให้เรารู้ว่า เราเองซึ่งเป็นครู ไม่ควรที่จะเมินเฉยต่อความต้องการหรือปัญหาของเด็กที่เราเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย

เริ่มต้นชั้นเรียน

เล่นเกมศัพท์รักษาแผล เตรียมอุปกรณ์

1. ใช้ปากกาเมจิกสีต่างๆ ระบายสีตลกต๋องให้เหมือนแผลหรือรอยเย็บลงในกระดาษกาวด้านบน แล้วติดตามตัวของครูพี่เลี้ยง สดให้มากกว่าจำนวนเด็กในชั้นเรียน ให้ครูพี่เลี้ยงแสดงละครเป็นคนบาดเจ็บ
2. ให้คุณครูอธิบายกับเด็กๆว่า ให้เด็กวางมืออธิษฐานดังนี้ว่า.. ขอพระเจ้ารักษาอาเมน แล้วดึง บาดแผล (กระดาษกาว) ออก แล้วให้ครูพี่เลี้ยงทำท่าดีใจ
3. ทำแบบนี้ให้ครบทุกคนในชั้นเรียน เมื่อบาดแผลหมดไปจากตัวครูผู้ช่วยแล้ว ให้ครูผู้ช่วยยกอดเด็กๆและบอกรอบคุณเด็กที่อธิษฐานเผื่อและช่วยเหลือจนแผลหายไ้หมดแล้ว

นมัสการ

ร้องเพลง

พระเจ้าแสนดี

พระเจ้าทรงรักต่อฉัน

พระเยซูทรงรักเด็กนักเรียน

กิจกรรมนมัสการ

ทุกครั้งที่เราเจ็บใจ

ขอให้พระเยซูรักษา

พระองค์ทรงช่วยทุกคน

ฉันจึงขอบคุณพระองค์

อธิษฐาน

ขอบคุณพระเจ้าที่พระเจ้าทรงรัก และทรงช่วยเราเสมอ

เมื่อเราไม่สบาย พระองค์ก็ทรงรักษา

ถวายทรัพย์

ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี และให้เด็กส่งถวายต่อๆ กัน

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆ เคยไม่สบายใช่ไหม เวลาเราไม่สบาย เราทำอะไรบ้าง? (ให้เด็กช่วยกันตอบ) เวลาเราไม่สบาย เราที่อยากนอน บางครั้งเรารู้สึกตัวร้อน บางครั้งไม่อยากคุยกับใครเลย คุณแม่อาจให้เรากินยา หรือให้เราไปหาหมอ

มีชายคนหนึ่ง ไม่สบายมาก (แสดงภาพที่ 4 - 1) ในพระคัมภีร์บอกว่า เขาไม่สบายเป็นโรคบวม น้ำ โรคนี้ทำให้ตัวบวม ทั้งแขนและขาที่บวม ไม่ว่าเขาจะทำอะไรมันก็จะลำบากไปหมด จะนอนก็ลำบาก จะนั่งก็ลำบาก พอชายคนที่เป็นโรคบวมนี้รู้ว่าพระเยซูมาทานข้าวที่บ้านของผู้ใหญ่คนหนึ่ง ในหมู่บ้าน เขาก็มาหาพระองค์ที่นั่นทันที (แสดงภาพที่ 4 - 2) พอพระเยซูทรงเห็นชายตัวบวมคนนั้น พระองค์ทรงสงสารเขามาก

พระเยซูทรงถามผู้ใหญ่หลายคนที่กำลังทานอาหารกับพระองค์ว่า “วันนี้ พวกท่านทั้งหลายคิดว่าเราควรจะรักษาคนป่วยคนนี้หรือไม่” แต่ผู้ใหญ่หลายคนที่กำลังทานอาหารอยู่นั้นทำหน้าไม่พอใจและไม่มีใครตอบอะไรพระเยซูเลย

แล้วเด็กๆ คิดว่าพระเยซูจะรักษาชายคนนั้นหรือเปล่า รอเด็กๆ ตอบ (แสดงภาพที่ 4 - 3) ใช่แล้ว! พระเยซูทรงน่ารักและใจดีมาก พระองค์ทรงจับชายคนนั้น และทรงรักษาเขาให้เขาหายจากอาการตัวบวมๆ นั้น ขอบคุณพระเยซูที่ทรงแสนดีกับเราจริงๆ

การทดสอบของของเด็ก

พระเยซูรักเราทุกคน แม้เราจะเป็นเด็กดีหรือเด็กซน แม้เราจะสุขสบายหรือเจ็บป่วย พระเยซูรักเราและอยากให้เรารักพระองค์และรักคนอื่นด้วยเช่นกัน แล้วถ้าพระเยซูถามเราว่า “วันนี้ น้อง...(ชื่อ)...คิดว่าเราควรจะรักษาคนป่วยคนไหนไหม? (ถามให้ครบทุกคน รอเด็กๆ ตอบ แต่ถ้ามีเด็กมากกว่า 15 คนก็ให้ใช้การยกมือแทน เพื่อเด็กจะไม่รอนานเกินไปจนจำคำถามไม่ได้)

เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็กๆ ในชั้นเรียน

1. ให้ครูชี้เล็ยงเล่นละครเป็นคนปวดหลัง ถามหาคนช่วยดูแล ถามเด็กว่าใครอยากจะช่วยครูชี้เล็ยงให้หายปวดหลังบ้าง? ถามว่าใครจะช่วยอธิษฐานขอพระเจ้ารักษาอาการปวดหลังให้ครูชี้เล็ยงบ้าง? (วางมือที่หลังครูชี้เล็ยง แล้วอธิษฐานตามครู) หรือ ใครอยากจะช่วยนวดหลังให้ครูชี้เล็ยงบ้าง? (ให้เด็กถนวดขี้ไคลครูชี้เล็ยงเบาๆ ครูทำ ให้เด็กถนูดเป็นตัวอย่าง)
2. เวลาที่เราไม่สบายคุณแม่คุณพ่อทำอย่างไรให้เราหายป่วย (รอเด็กตอบ ถ้าเด็กไม่ตอบให้ถามต่อ โดยถ้าใช่ให้ยกมือขึ้น) คุณพ่อคุณแม่อธิษฐานเพื่อเราไหม? คุณพ่อคุณแม่ใช้สัตวให้เราไหม? คุณพ่อคุณแม่ป้อนข้าวป้อนยาเราไหม? คุณพ่อคุณแม่พาเราไปหาหมอไหม?
3. มีเด็กกี่คนไหนในห้องไม่สบาย หรือ มีใครที่เด็กถู๊จกที่เขาไม่สบายมีไหม? ชวนเด็กๆในห้องอธิษฐานเพื่อเขา ดูแลเขาตามอาการ

1. ถ้าหนูไม่สบายในวันนี้ และขอให้พระเจ้ารักษา หนูคิดว่าพระเจ้าจะทรงรักษาหนูไหม?
2. หนูจะขอพระเจ้าอย่างไร

ข้อท่องจำ

“พระเจ้าทรงรักษาเราให้หาย” ขอให้ครูคิดท่าทางที่เหมาะสมกับการท่อง หรืออาจจะใช้การสปีมือเข้าจังหวะ การท่องก็ได้

กิจกรรม

แจกรูปพระเจ้ากับชายป่วย โดยให้เด็กปะรูปพระเจ้าลงบนเก้าอี้ ซึ่งครูปะไว้ล่วงหน้าในหนังสือทำงาน และปะรูปคนป่วยลงไปด้วย ทบทวนเรื่องโดยถามเขาถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นตอนๆ ไป ทบทวนข้อท่องจำ โดยให้อ่านจากกิจกรรมบทแรกเป็นต้นมา

เลิกชั้นเรียน

รวมเด็กอีกครั้ง ครูนำอธิษฐานขอพระเจ้าเพื่อเด็กๆ และครอบครัว ก่อนออกจากห้องอย่าลืมดูแลให้สะอาดเรียบร้อย ให้เด็กช่วยเก็บของเพื่อสร้างความเป็นระเบียบให้เด็ก

เพลง.. โอ้..เพื่อนรัก

D			
โอ้..เพื่อนรัก		เรามาพบกัน	
A7 D		G D	
สวีสวี สวีสวี		สบายหรือ? สบายดี	
A7 D		A7 D	
เรายินดีที่ได้พบกัน		เรายินดีที่ได้พบกัน	

เพลง.. ฉันรักคุณด้วยความรักของพระเจ้า

D	G	D	
ฉันรักคุณด้วยความรักของพระเจ้า			
		Em	A7
ฉันรักคุณด้วยความรักของพระเจ้า			
G	A7	F#m	Bm
ฉันเห็นภายในของคุณ ราศีของพระเป็นเจ้า			
G	A7	D	
ฉันรักคุณด้วยความรักของพระเจ้า			

เพลง.. ฉันรักคุณด้วยความรักของพระเจ้า

D	G	D	A7
พระเจ้าเป็นความรัก	พระเจ้าเป็นความรัก	พระเจ้าเป็นความรัก	
D	G	D	A7 D
พระเจ้าเป็นความรัก	พระเจ้าเป็นความรัก	พระเจ้าเป็นความ	
D G	D	A7	
พระเจ้ารักเธอและฉัน	รักนี้แหละเป็นความจริงที่แน่นอน		
D G	D	A7	D
พระเจ้ารักเธอและฉัน	รักนี้แหละเป็นความจริงที่แน่นอน		

บทที่ 5 ดาวิดกับโยนาธาน

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กเห็นถึงความมีน้ำใจของโยนาธานที่มีต่อดาวิด และเขาจะได้รับการปลุกฝังให้เป็นคนใจดี ช่วยและแบ่งปันให้แก่เพื่อนเสมอด้วย

ข้อท่องจำ ให้เรารักซึ่งกันและกัน 1 ยอห์น 4:7

ข้อพระคัมภีร์ 1 ซามูเอล 19:1 - 7

อุปกรณ์ กระดาษแข็งตัดเป็นรูปวงกลม และรูปหัวใจตามแบบ แต่ขยายให้ใหญ่ขึ้น

แนวความคิดสำหรับครู

เราสามารถสอนเรื่องเพื่อนที่ดีให้กับเด็กเล็กๆ ได้ โดยมีแนวสอนให้เขารักกันและกัน ห่วงใยซึ่งกันและกัน แม้ว่าเด็กๆ จะไม่ค่อยเล่นด้วยกันสักเท่าไรในวันนี้ แต่เขาก็มีใจผูกพันกันอยู่ไม่น้อย เพราะเราจะสังเกตเห็นได้ว่า เด็กอยากมาคริสตจักร เพราะอยากไปหาครูหรือไปหาเพื่อนคนนั้นคนนี้ แม้ว่าเขาอายุเพียง 2 - 3 ขวบ แต่เขาก็รู้จักเพื่อน และจำเพื่อนได้ดีพอสมควรทีเดียว

เริ่มต้นชั้นเรียน

ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม วันนี้ เราจะเริ่มต้นด้วยการร้องเพลง “รักซึ่งกันและกัน” ให้เด็กกอดคอกัน จากนั้น ให้เขาหันไปหาเพื่อนข้างซ้าย ยื่นลูกบอลให้เพื่อนและบอกเขาว่า “ฉันรักเธอ”

นมัสการ

ร้องเพลง อยากบอกเธอว่า

เธอจะก่อกำแพง

พระเจ้าทรงดีต่อฉัน

กิจกรรมนมัสการ

พระเจ้าทรงแสนดี

ให้เราชื่นชน่ารัก

ขอบคุณพระองค์ยิ่งใหญ่

เพราะเพื่อนจะรักทุกเวลา

อธิษฐาน

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับเพื่อนในชั้นเรียนของเรา ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เรารักซึ่งกันและกันเสมอ

ถวายทรัพย์

ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี และให้เด็กส่งถุงถวายต่อๆ กัน

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆ มีเพื่อนหลายคนใช่ไหม เรารักเพื่อนของเราหรือเปล่า (ให้เด็กได้มีโอกาสบอกว่า เขารักเพื่อนคนไหนบ้าง) เมื่อเรารักเพื่อนของเรา เราก็จะเล่นกับเขา และเราจะช่วยเพื่อนของเราเมื่อเขาหกล้ม หรือเล็ดไหลด้วย

เด็กๆ คงจะรู้จักดาวิด คนที่ฆ่ายักษ์โกลิอัท ดาวิดมีเพื่อนรักคนหนึ่งชื่อโยนาธาน ทั้งสองรักกันมาก ดาวิดเป็นคนจน แต่โยนาธานเป็นคนที่มีร่ำรวยมาก เพราะเขาเป็นเจ้าของชายา ดังนั้น เมื่อโยนาธานมีขนม ก็จะเอามาแบ่งให้ดาวิด เมื่อมีเสื้อผ้าสวยๆ มีขนมดีๆ ก็จะเอามาส่งให้ดาวิดด้วย (๑ - 1)

วันหนึ่งโยนาธานเกิดแอบไปรู้ว่า กษัตริย์ซาอูลคิดจะทำร้ายดาวิด โยนาธานไม่สบายใจเลย สมมติว่า กวี ได้ข่าวว่ามีคนจะมาแก๊งน้องฮีน กวีจะยอมให้เขามาแก๊งหรือเปล่า ไม่เลย เราต้องไม่ยอม และเราจะช่วยให้เพื่อนของเราปลอดภัย

โยนาธานก็เช่นกัน เขาจะไม่ยอมให้ดาวิดถูกทำร้าย เขารับไปบอกดาวิดให้ไปซ่อนตัว ไปแอบ อย่าให้กษัตริย์เห็นได้ เป็นอันขาด ส่วนโยนาธานก็เข้าไปหากษัตริย์ (๑ - 2)

เด็กๆ รู้ใหม่ว่า โยนาธานกล้าหาญมากเลย เพราะโยนาธาน ได้ไปพูดกับกษัตริย์ว่า ดาวิดเป็นคนดี และช่วยเหลือหลายอย่าง ดาวิดคอยฆ่าศัตรูให้ ดาวิดเล่นพิณให้กษัตริย์ฟัง ขอให้กษัตริย์ใจดี อย่าทำร้ายดาวิดเลย

ขอบคุณพระเจ้า กษัตริย์ซาอูลก็ฟังคำของโยนาธาน และก็เปลี่ยนใจไม่คิดจะทำร้ายดาวิดอีก โยนาธานจึงไปหาดาวิดออกมาจากที่ซ่อน และดาวิดก็ขอบคุณพระเจ้าและขอบคุณโยนาธานเพื่อนรักมากๆ เขาทั้งสองก็ได้เป็นเพื่อนกันไปไหนมาไหนด้วยกันอีกเสมอ

การตอบสนองของเด็ก

ครูกับเด็กคุยกันว่า ถ้าเรามีเพื่อน เรากับเพื่อนทำอะไรด้วยกันบ้าง ให้เด็กทุกคนมีโอกาสดแสดงความคิดเห็นของตัวเอง

กิจกรรม

ศึกษารูปวงกลม และหัวใจสลับกันดังตัวอย่าง บอกเด็กๆ ว่า เพื่อนจะรักกันเสมอ ตลอดเวลา เขียนหน้าตาลงในกระดาษวงกลม ให้หันมองกันและยิ้มให้กัน เขียนข้อท่องจำลงใจหน้านี้ด้วย

เลิกชั้นเรียน

รวมเด็กอีกครั้ง ครูนำอธิษฐานของพระเพื่อเด็กๆ และครอบครัว ก่อนออกจากห้องอย่าลืมดูแลให้สะอาดเรียบร้อย ให้เด็กช่วยเก็บของเพื่อสร้างความเป็นระเบียบให้เด็ก

บทที่ 6 ดาวิดกับเมฟีโบเชธ

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กเห็นถึงความมีน้ำใจของดาวิดที่ช่วยเมฟีโบเชธ และเขาจะได้รับการปลุกฝัง
ให้เป็นคนใจดี ช่วยเหลือผู้อื่นเสมอด้วย

ข้อท่องจำ จงให้ด้วยใจกว้างขวาง โรม 12: 7

ข้อพระคัมภีร์ 2 ซามูเอล 9:1 – 13

อุปกรณ์ รูปของเมฟีโบเชธกับไม้เท้าเป็นรอยประ กาว

แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องดาวิดกับเมฟีโบเชธ เป็นเรื่องของความรักที่เพื่อนจะมีต่อลูกหลานของเพื่อน และแสดงความรัก ความเอาใจใส่อย่างแท้จริง การกระทำของดาวิดเป็นสิ่งที่น่าสรรเสริญอย่างยิ่ง เป็นการกระทำที่หาได้ยากในสังคมปัจจุบัน

แต่สำหรับเด็กๆ ของเรานั้น เรื่องนี้ก็จะเป็นตัวอย่างแก่เขา ที่เขาจะมีน้ำใจต่อคนที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ หรือช่วยตัวเองได้น้อยกว่าเขา ไม่ว่าจะเป็นคนพิการ หรือคนชราหรือน้องเล็กๆ เราไม่ได้คาดหวังให้เด็กทำอะไรใหญ่โตเพื่อคนอื่นเหล่านี้ เพราะเขาเองก็ยังไม่โต แต่เราคาดหวังว่าเขาจะมีน้ำใจที่จะใส่ใจต่อคนกลุ่มดังกล่าว และเมื่อเขาโตขึ้นนั้น สิ่งที่คุณได้สอนไปก็จะเกิดผลในชีวิตออกมาเป็นการกระทำ

เริ่มต้นชั้นเรียน

เริ่มต้นชั้นเรียนด้วยการแสดงความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยครูตั้งคำถามต่อไปนี้

ถ้าครูถือของมามากๆ เด็กๆ จะทำอย่างไร (เมื่อเด็กตอบแล้ว ให้ทำท่า ถือของ เด็กก็มาช่วย)

ถ้าครูต้องทำความสะอาดห้องนี้ เราจะช่วยครูได้อย่างไร (แล้วทำท่า)

นมัสการ

ร้องเพลง รักซึ่งกันและกัน

พระเจ้าทรงดีต่อฉัน

พระเจ้าแสนดี

กิจกรรมนมัสการ

บางครั้งเราเห็นคนพิการ

เราก็รู้สึกสงสาร

พระเจ้าทรงรักแม้คนพิการ

ช่วยเหลือเชื้อจานเสมอ

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับทุกคนในชั้นเรียนนี้ ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราเป็นคนมีน้ำใจที่จะช่วยเหลือคนอื่นเสมอ

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง ถวายด้วยใจยินดี และให้เด็กส่งถุงถวายต่อๆ กัน

เรื่องจากพระคัมภีร์

จำได้ไหมว่า ดาวิดมีเพื่อนที่รักมากคนหนึ่ง เพื่อนรักของกษัตริย์ดาวิดชื่ออะไรเอ่ย เขาชื่อว่า โยนาธาน แต่ว่าโยนาธานเป็นทหารไปรบ และตายในสนามรบ ดาวิดเสียใจมาก และก็คิดถึงโยนาธานเสมอมา

วันหนึ่งกษัตริย์ดาวิดได้เรียกมหาดเล็กชื่อศิบามาหาพระองค์ (6 - 1)

“นี่แน่ะ ศิบา” กษัตริย์ดาวิดบอกว่า “เราอยากรู้ว่า มีลูกหลานของโยนาธาน เพื่อนของเราอยู่บ้างหรือเปล่า” เพื่อนคนนี้ก็เป็นเพื่อนที่ดาวิดรักมาก แต่โยนาธานตายไปแล้ว ดาวิดอยากทำอะไรกับลูกหลานของโยนาธานนะ?

ศิบบอกกษัตริย์ดาวิดว่า “โยนาธานมีลูกชายอยู่คนหนึ่ง แต่ที่ว่า เขาเป็นง่อยนะค่ะ” “อย่างนั้นหรือ เขาอยู่ที่ไหน ไปตามเขามาหาเราหน่อยนะ” กษัตริย์ดาวิดสั่งศิบา

เด็กๆ คิดว่า ศิบาต้องทำอะไร ...ใช่แล้ว ศิบาก็เดินทางไปหาลูกของโยนาธาน

เขาชื่ออะไร เด็กๆ ทราบไหมเอ่ย ลูกชายของโยนาธานชื่อ เมฟีโบเชซ (ให้เด็กผูกชื่อของเมฟีโบเชซซ้ำหลายๆ ครั้ง)
(6 - 2)

ศิบาไปที่บ้านของเมฟีโบเชซ และบอกกับเขาว่า กษัตริย์ดาวิดต้องการพบเขา โอโฮ! มีกษัตริย์ต้องการพบเขา เขากลัวมากเลย ไม่รู้ว่ากษัตริย์ต้องการอะไร ดังนั้น เขาก็รีบเดินทางไปพบกษัตริย์ดาวิดทันที

เมื่อไปถึง ดาวิดกล่าวว่า “เมฟีโบเชซเอ๋ย ไม่ต้องกลัวนะ เราชักโยนาธาน พ่อของเจ้ามาก และเราจะให้ที่ดินของพ่อคืนให้ และจะให้เจ้านั่งร่วมโต๊ะกับเราทุกวัน”

ขอขอบคุณพระเจ้าที่กษัตริย์ดาวิดใจดีต่อชายอ่อนแอเมฟีโบเชซ กษัตริย์ได้ให้ที่ดิน และยังให้คนทำนาในที่ดินนั้นอีกด้วย เมฟีโบเชซจึงมีความสุขตลอดชีวิตของเขา

การตอบสนองของเด็ก

ให้ครูทำหน้าที่เป็นคนขายข้างเดียว (ถ้ามีไม้เท้าด้วยยิ่งดี) และให้เด็กๆ ทำท่าตาม คุณเกี่ยวกับคนที่พอกำหนดว่า เราจะช่วยเหลือเขาได้อย่างไรบ้าง

ข้อท่องจำ

“จงให้ด้วยใจกว้างขวาง” ครูกับเด็กคิดท่าพร้อมกันกับท่องไปด้วยกัน

กิจกรรม

ครูปะรูปเมฟีโบเชซไว้ในสมุดเรียบร้อย ให้เด็กวาดเส้นเป็นรูปไม้เท้า ตามรอยประ เขียนข้อท่องจำลงไป เปิดทบทวนข้อท่องจำในบทที่ผ่านมาด้วย

เลิกชั้นเรียน

รวมเด็กอีกครั้ง ครูนำอธิษฐานของพระเพื่อเด็กๆ และครอบครัว ก่อนออกจากห้องอย่าลืมดูแลให้สะอาดเรียบร้อย ให้เด็กช่วยเก็บของเพื่อสร้างความเป็นระเบียบให้เด็ก

บทที่ 7 อับราฮัมกับโลก

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ว่า เมื่อเพื่อนต้องการความช่วยเหลือ เราก็ควรรีบช่วยทันที

ข้อท่องจำ จงช่วย...กันและกัน แปลงจาก กาลาเทีย 6:2

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 14:13 – 16

อุปกรณ์ ภาพเด็กยื่นของให้กัน ภาพสีเป็นรูปสิ่งของ

ขนาดที่วางบนมือเด็กในรูปได้ กาว

แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องอับราฮัมช่วยเหลือโลกเป็นเรื่องแบบต้นตอ มีพระเอก มีผู้ร้าย มีการช่วยเหลือแนวเดียวกับเรื่องจากภาพยนตร์ในปัจจุบันทีเดียว เรื่องนี้จะช่วยให้เด็กได้เห็นถึงความพร้อมและความเต็มใจของอับราฮัมที่จะช่วยนำโลกออกจากความทุกข์ยากลำบากทันที ซึ่งแท้จริงคำสอนลึกๆ จากพระคัมภีร์มีมากกว่านี้ แต่ในบทเรียนนี้เราจะเน้นถึงน้ำใจของอับราฮัมเป็นหลัก

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในห้อง เราจะเล่นเกมสีที่จะช่วยให้เด็กเข้าใจเรื่องราวที่จะเล่าในวันนี้

ให้เด็กยืนเป็นคู่ หันหน้าเข้าหากัน คนหนึ่งเรียกเพื่อนสมมติชื่อหนึ่ง บอกว่า “หนึ่งต้อยทิวน้ำมาก จะทำอย่างไรดี” อีกคนก็ต้องทำท่าเทน้ำ และเอาน้ำยื่นให้เพื่อน อีกคนอาจพูดว่า “จิว ทรปอดหัวมาก จะทำอย่างไรดี” ให้โอกาสเด็กคิดว่า เขาจะช่วยเพื่อนของเขาได้อย่างไร

นมัสการ

ร้องเพลง พระเจ้าทรงอยู่กับฉัน

พระเจ้าทรงดีต่อฉัน

อยากบอกเธอว่าฉันรักเธอ

กิจกรรมการมีสการ

ฉันมีเพื่อนที่รัก

ซึ่งรักและช่วยเหลือ

เพื่อนรักนั้นคือฉันและเธอ

เป็นเพื่อนเกลอไปแสนนาน

อธิบาย ขอบคุณพระเจ้าสำหรับเพื่อนของเราทุกคน ขอพระเจ้าทรงให้เรารักกันมาก และช่วยเหลือกันเสมอ

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี และให้เด็กส่งถวายสวดๆ กัน

เรื่องจากพระคัมภีร์

วันหนึ่ง ขณะที่อับราฮัมนั่งพักอยู่ในบ้าน ก็มีชายคนหนึ่ง วิ่งหน้าตาตื่นมาหาเขา

“เอ๊ะ ทำไมวิ่งมาแล้วตกใจอย่างนี้ คงต้องมีเรื่องร้ายเกิดขึ้นแน่ๆ (7 - 1)

“อะไรกัน เกิดอะไรขึ้น” อับราฮัมถามชายคนนั้นเป็นหอบเพราะวิ่งมานาน และเหนื่อยมากด้วย (ครุฑทำท่าหอบ)

“ท่านครับ เกิดเรื่องใหญ่แล้ว มีเจ้าศึกมาปล้นเมืองที่ท่านโลหฟลานของท่านอาศัยอยู่ แล้วพวกเจ้าศึกก็จับท่านโลหกับครอบครัวของท่านไปด้วย”

“อ้าว อย่างนั้นรี เราต้องรีบไปช่วย”

ว่าแล้ว อับราฮัมก็ลุกขึ้นไปจัดเตรียมคน ทั้งอาวุธ และม้าต่างๆ ให้นำพร้อม

ถ้าเพื่อนของเราตกอยู่ในอันตราย เราต้องไปช่วยเพื่อนของเราให้พ้นอันตราย อับราฮัมเป็นคุณลุงที่ดีมาก ท่านเตรียมตัวไปช่วยโลหทันที

แล้วอับราฮัมก็รวบรวมคน 318 คน รีบขี่ม้าตามเจ้าศึกไป (ทำท่าขี่ม้า)

จนในที่สุดก็ตามเจ้าศึกทัน เจ้าศึกเข้าไปในเมืองๆ หนึ่ง และอยู่ในนั้น

อับราฮัมแบ่งคนออกเพื่อจะได้ล้อมเมืองไว้ไม่ให้ศัตรูหนีไปได้ แล้วคืนวันนั้นเอง ท่านก็บุกเข้าไปสู้กับศัตรูจนชนะ และพาหลานออกมาได้

“ขอบคุณท่านมาก ท่านอับราฮัม” ทุกคนที่ได้ออกมาจากศัตรูดีใจมาก (7 - 2)

และทุกคนก็ได้ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงช่วยให้อับราฮัมเก่งกว่าศัตรู และมาช่วยเขาได้สำเร็จ

การทดสอบของของเด็ก

ให้เด็กได้ทำเกมส์แบบตอนเริ่มต้นชั้นเรียน อีกครั้งหนึ่ง

ข้อท่องจำ

“จงช่วย ...กันและกัน” ให้เด็กท่อง และถามเขาเมื่อท่องแล้วว่า เราจะช่วยเพื่อนของเราได้อย่างไรบ้าง

กิจกรรม

กิจกรรมวันนี้ จะแสดงถึงน้ำใจของเด็กที่มีต่อกัน เราตัดรูปเด็กที่กำลังยื่นของให้กัน และปะรูปอะไรก็ได้เช่น ของเล่น ดอกไม้ ฯลฯ ที่ครูตัดมาจากวารสาร หรือหนังสือพิมพ์ เอาตัดไว้ที่มีมือของเด็กทั้งสองคน

เก็บภาพไว้ในสมุดทำงาน และเขียนข้อท่องจำลงไปด้วย ทบทวนข้อท่องจำของบทที่ผ่านมา

เลิกชั้นเรียน

รวมเด็กอีกครั้ง ครูนำอธิษฐานของพระพรเพื่อเด็กๆ และครอบครัว ก่อนออกจากห้องอย่าลืมดูแลให้สะอาดเรียบร้อย ให้เด็กช่วยเก็บของเพื่อสร้างความเป็นระเบียบให้เด็ก

บทที่ 8 ดาวิดกับซาอูล

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กเห็นถึงการที่ดาวิดไม่ยอมที่จะแก้แค้น หรือทำร้ายกษัตริย์ซาอูลตอบ

ข้อท่องจำ จงอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน โรม 12:18

ข้อพระคัมภีร์ 1 ซามูเอล 26:1 – 12

อุปกรณ์ รูปดาวิด หอก และเหยือก สี กาว

แนวความคิดสำหรับครู

การกระทำของซาอูลที่มีต่อดาวิดซึ่งบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ตอนนี้ค่อนข้างจะโหดเหี้ยมเกินกว่าที่จะเล่าให้เด็กฟังในรายละเอียด เราจะบอกแต่เพียงว่า ซาอูลโกรธและต้องการจับดาวิดไว้ สิ่งที่ดาวิดตอบแทนซาอูลนั้น ก็เป็นสิ่งที่เราไม่คาดว่าเขาจะทำ นั่นคือ เพียงแต่เข้าไปใกล้ เอาหลักฐานที่แสดงให้ซาอูลรู้ว่าเขามีโอกาสทำร้ายพระองค์ได้ มาเพื่อเรียกร้องขอให้ซาอูลเลิกไล่ล่าที่จะเอาชีวิตของเขา

ที่จริง ในชีวิตของเราทุกคนอาจเคยเจอกับปัญหาที่คล้ายคลึงกันนี้ มีคนที่ทำร้ายจิตใจของเราอย่างจริงจัง เราต้องการตอบแทนทำให้เขาเจ็บอย่างสาสม แต่ดาวิดเป็นตัวอย่างที่ดีซึ่งเราน่าจะเลียนแบบ ดาวิดไม่ได้ทำร้ายตอบ

เด็กๆ ควรจะเรียนรู้ที่จะไม่ตอบแทนการแก้แค้นด้วยการแก้แค้น แต่เขาจะต้องไปบอกผู้ใหญ่ให้จัดการ และผู้ใหญ่ หรือครูก็ควรดูแลไม่ให้เด็กรังแกกัน เด็กที่ช่างรังแกก็ควรถูกกวดขันเป็นพิเศษด้วย

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กๆ เข้ามาในชั้นเรียน ให้เราเล่นเกมสัฟเฟิลด้วยกัน โดยจับมือเด็กเป็นวงกลม และร้องเพลงสนุกๆ จับมือเดินไปรอบๆ ตามจังหวะเพลง หรือเดินเข้ามากลางวง แล้วเดินออกไป เป็นต้น

นมัสการ

ร้องเพลง เธอจะก่อกำแพง

อยากบอกเธอว่า

รักซึ่งกันและกัน

กิจกรรมนมัสการ

จงอยู่ด้วยกันดีดี

อย่ามีใจร้ายต่อกัน

ความรักอยู่ในใจเธอและฉัน

เราอยู่ด้วยกันดีดี

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับเพื่อนของเรา ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยให้เราอยู่ด้วยกันดีดี และรักซึ่งกันและกันเสมอ

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี และให้เด็กส่งถุงถวายต่อๆ กัน

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เด็กๆ ดูซิ กษัตริย์องค์นี้ชื่อกษัตริย์ซาอูล พระองค์กำลังพาทหารมากมายออกมาตามชายคนหนึ่ง มีทหารไปกับพระองค์เยอะแยะเลย รู้ไหมว่า คนที่ทหารกำลังตามอยู่นั้น ชื่ออะไร ชื่อดาวิดไง กษัตริย์ได้ยินว่า ดาวิดอยู่ในทะเลทราย เด็กๆ อยากไปทะเลทรายไหม ไม่เลย มันไม่สนุกเหมือนไปเที่ยวทะเลจริงๆ (8 - 1)

ซาอูลไม่รักดาวิด ต้องการจับตัวดาวิด ที่เป็นอย่างนั้น เพราะซาอูลกลัวว่า ดาวิดจะมาเป็นกษัตริย์แทนพระองค์ แต่เด็กๆ รู้ไหมว่า ดาวิดไม่ได้คิดอย่างซาอูล

ดาวิดจะไม่ยอมทำร้ายซาอูลเลย ถึงแม้ว่าซาอูลจะทำให้ดาวิดเจ็บ แต่ดาวิดก็จะไม่ทำอะไรตอบ

ถ้ามีใครมาถล่มเรา เราจะทำอย่างไร (ให้เด็กตอบ) เราจะต้องไปบอกคุณพ่อ คุณแม่ หรือคุณครู เราไม่ควรทำให้เขาเจ็บ

กลางดึกคืนหนึ่ง กษัตริย์ซาอูลและพวกทหารที่ตามดาวิดมานั้น รู้สึกเหนื่อยมากก็จึงนอนหลับไป หลับสนิทกันทุกคนเลย

ดาวิด ไปกับเพื่อน ค่อยๆ ่องไปในค่ายทหาร ดาวิดเดินผ่านทหารที่นอนหลับ (ครูทำท่าเดินย่องข้ามทหารนอนหลับ) ดาวิดย่องไป (ทำเสียงเบาๆ) ย่องไป จนในที่สุดก็ถึงตัวกษัตริย์ซาอูลกลางค่ายนั้น

แทนที่ดาวิดจะถล่มซาอูล หรือทำให้ซาอูลเจ็บตัว สิ่งที่ดาวิดทำก็คือ หยิบพอกกับเหยือกน้ำของซาอูลไป แปลกจริงๆ ดาวิดเอาพอกและเหยือกน้ำไปทำไมนะ

แล้วดาวิดกับเพื่อนก็ค่อยๆ ่องออกมา (ทำเสียงเบาๆ) ย่องออกมาจากค่ายทหาร

ไม่มีทหารสักคนตื่นขึ้นมาเห็นดาวิด

พอตอนเช้า ชาอู๋ลตื่นขึ้นมาก็ไม่พบเหยือกน้ำกับพอกของพระองค์ ทหารทุกคนก็ไม่ว่ากันว่ามันหายไปไหน ชาอู๋ลแปลกใจมาก เอ... ใครนะมาเอาพอกของเราไป (8 - 2)

ดาวิดไม่ยอมทำร้ายชาอู๋ล แม้ว่าจะมีโอกาส เขามีน้ำใจดีกับชาอู๋ล และวันต่อมาดาวิดก็ขึ้นไปบนภูเขาอีกลูก ตะโกนมาบอกชาอู๋ลว่า ดูซิ เขาไปอยู่ใกล้ตัวชาอู๋ลแล้วเห็นใหม่ ว่า นี่เป็นพอกกับเหยือกน้ำของชาอู๋ลไง แต่ดาวิดไม่ทำอันตรายกับชาอู๋ลเลย ขอให้ชาอู๋ลกลับบ้านไปและอย่ามาตามแก๊งดาวิดอีกเลย

การทดสอบของเด็ท

ให้เด็ทผสมสติตัวเองว่าเป็นดาวิดย่องเข้าไปในค่ายทหารของชาอู๋ล ทำท่าย่องเข้าไปและย่องออกมา โดยทำท่าหิบบอกกับเหยือกน้ำด้วย

ข้อท่องจำ

“จงอยู่อย่างสงบสุขกับทุกๆ คน” ขอให้เด็ทท่องกับครู เราไม่จำเป็นต้องให้เด็ทท่องได้ในวันนี้ แต่ การทบทวน จะช่วยให้เขาจำข้อท่องจำได้ดี

กิจกรรม

ตัดรูปดาวิด พอก และเหยือกน้ำเตรียมไว้ และวาดรูปภูเขาไว้ในสมุดทำงานของเด็ท แจกรูปให้เด็ท และให้เขาปะรูปดาวิดลงบนภูเขา และติดรูปพอกกับเหยือกที่มือของดาวิด ช่วยเด็ทจัดรูปให้ดี ถ้ามีเวลาก็ให้เขาระบายสีด้วย

เลิกชั้นเรียน

รวมเด็ทอีกครั้ง ครูนำอธิษฐานของพระพรเพื่อเด็ทๆ และครอบครัว ก่อนออกจากห้องอย่าลืมดูแลให้สะอาดเรียบร้อย ให้เด็ทช่วยเก็บของเพื่อสร้างความเป็นระเบียบให้เด็ท

บทที่ ๑ ซามูเอล ผู้ดูแลพระนิเวศ

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กเห็นถึงความรับผิดชอบของซามูเอลในการดูแลความสะอาดเรียบร้อยของพระวิหาร

ข้อท่องจำ เธอจงปรับปรุงตัวให้ดี 2 โครินธ์ 13:11

ข้อพระคัมภีร์ 1 ซามูเอล 2:18 - 21

อุปกรณ์ รูปเด็ก รูปไม้กวาด กาว เศษกระดาษ

แนวความคิดสำหรับครู

เราอาจรู้สึกแปลกใจกับการที่นางฮันนาห์ได้มอบซามูเอลให้อยู่ในความดูแลของเอลี เหตุใดนางจึงไม่เลี้ยงลูกเอง ทำไมจึงปล่อยให้เอลีเป็นผู้ดูแลทั้งๆ ที่นางก็สามารถเลี้ยงดูเขาเองได้

ก่อนที่นางจะได้ซามูเอล นางได้ทูลขอเขาต่อพระเจ้า และสัญญากับพระองค์ว่า เมื่อพระเจ้าประทานลูกชายให้นางก็จะถวายลูกชายนั้นคืนแด่พระเจ้า เราทราบว่ ซามูเอลมาอยู่กับเอลีก็เมื่อเขาหย่านมแล้ว

เราพอจะสันนิษฐานได้ว่า ฮันนาห์จะต้องอบรมซามูเอลมาเป็นอย่างดี เพราะเขารับผิดชอบต่องานของเขา แม้ว่าเขาจะเป็นเด็ก เขามีหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาดในพระนิเวศของพระเจ้า และเขาก็ทำเป็นกิจวัตรทุกวัน และซามูเอลนี้แหละที่พระเจ้าทรงเลือกให้เป็นผู้เผยพระวจนะของอิสราเอลแทนเอลี และพระเจ้าทรงเลือกเขาตั้งแต่เขายังเป็นเด็ก

“จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป และเมื่อเป็นผู้ใหญ่ เขาจะไม่พวักจากทางนั้น”

เริ่มต้นชั้นเรียน

เตรียมเศษผ้ามาให้พอกับเด็ก ชวนให้เขาช่วยจัดห้อง ลูกห้องเรียน ภูโต๊ะเรียน อาจแบ่งหน้าที่กัน ให้คนหนึ่งกวาด ให้คนหนึ่งเช็ด และร้องเพลง “เราช่วยกันทำงานไป

นมัสการ

ร้องเพลง รักซึ่งกันและกัน

พระเจ้าแสนดี

พระเจ้ารักฉัน ฉันจะรักคนอื่น

กิจกรรมนมัสการ

ดู ดู ดู ฉันทน์ดูบ้าน

กวาด ๆ ฉันทน์กวาดพื้น

ปิด ปิด ปิด ฉันทน์ปิดโต๊ะ

ขอขอบคุณพระเจ้าที่ฉันทน์แข็งแรง

อธิษฐาน ขอขอบคุณพระเจ้าที่ทรงให้เราทุกคนแข็งแรง และมีกำลังที่จะช่วยกันทำความสะอาดห้องของเรา ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราช่วยกันทำห้องให้สะอาดเสมอ

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี และให้เด็กส่งของขวัญต่อๆ กัน

เรื่องจากพระคัมภีร์

วันนี้เด็ก ๆ จะช่วยกันกวาดโบสถ์ (ทำท่ากวาด) แล้วเราจะเช็ดพื้น ปิดฝุ่นตามหน้าต่างให้สะอาด (ทำท่าเช็ด)

นานมาแล้ว มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อซามูเอล เขาเป็นเด็กเล็กๆ ใส่เสื้อไม่เหมือนพวกเรา ดูซิว่า เขาใส่เสื้ออย่างไร เขาใส่เสื้อยาวลงมา และคาดเอวด้วยผ้าอีกผืนหนึ่ง ดูน่ารักมากทีเดียว เขาอาศัยอยู่ในโบสถ์ของพระเจ้ากับคุณลุงเอลีซึ่งแก่มาแล้ว (๑ - 1)

ทุกๆ วัน ซามูเอลจะตื่นแต่เช้า รู้ใหม่ว่า เขาทำอะไรบ้าง (ให้เราทบทวนกิจวัตรประจำวันของเด็กตั้งแต่ อาน้ำ แปรงฟัน ฯลฯ)

หลังจากกินข้าวเช้า ซามูเอลก็จะดูแล ทำความสะอาดโบสถ์ของพระเจ้า เด็กๆ บอกได้ใหม่ว่า ทำความสะอาดนั้นทำอะไรบ้าง

เขาจะไปเอาไม้จันทน์มา และปิดฝุ่นตามตู้โต๊ะ เก้าอี้ (ทำท่า) (๑ - 2)

เขาไปเอาไม้กวาดมากวาดตามพื้น

หลังจากกวาดแล้ว เขาทำอะไรนะ

ใช่แล้ว เขาก็เอาผ้าชุบน้ำมาถูพื้นให้สะอาด

ซามูเอลไม่รีบเร่ง แต่เขาทำตามชอกมุมต่างๆ เขาไม่ยอมให้มีฝุ่นหนาเกาะอยู่ตามพื้น

เขาไม่ยอมให้มีรอยเลอะตามฝาผนัง

ถ้าเกิดมีรอยเลอะ ซามูเอลจะทำอะไร (ให้เด็กๆ ตอบ) ซามูเอลมีน้ำใจดี เขาอยากให้โบสถ์ของพระเจ้าสะอาด เด็กๆ บอกครูซิว่า หากเราเห็นกระดาษสกปรกอยู่ตามพื้น เราจะต้องทำอะไร (ให้เด็กๆ ตอบ)

การทดสอบตนเองของเด็ก

บอกให้เด็กปิดตา และครูมอบเอาเศษกระดาษที่สามชิ้นในห้องไว้ เมื่อเขาเปิดตาขึ้นมา เราก็จะถามเขาว่า เอ เราควรจะทำอะไรในห้อง ให้เขาช่วยกันเก็บเศษกระดาษเอาไปทิ้งถังขยะ

ข้อท่องจำ

“ขอจงปรับปรุงตัวให้ดี” ให้ครูคิดท่าท่องจำ และท่องจำพร้อมกับเด็ก

กิจกรรม

ตัดรูปเด็กและไม้กวาดเตรียมไว้ให้เด็ก แจกให้เขานำไปปะให้ดูสวยงามในสมุดทำงาน และให้ติดเศษกระดาษลงไว้ให้ดูสมจริงสมจังด้วย เขียนข้อท่องจำลงไป

ให้เปิดอ่านข้อท่องจำจากบทก่อนๆ ที่ครูได้เขียนไว้พร้อมๆ กับเด็กทั้งชั้นด้วย

เลิกชั้นเรียน

รวมเด็กอีกครั้ง ครูนำอธิษฐานของพระเพื่อเด็กๆ และครอบครัว ก่อนออกจากห้องอย่าลืมดูแลให้สะอาดเรียบร้อย ให้เด็กช่วยเก็บของเพื่อสร้างความเป็นระเบียบให้เด็ก

บทที่ 10 ชาวสะมาเรียใจดี

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กเห็นถึงความมีน้ำใจของชาวสะมาเรีย ที่ช่วยเหลือคนบาบเจ้า

ทั้งๆ ที่คนอื่นเมินหน้าไม่สนใจ

ข้อท่องจำ จงรักเพื่อนบ้าน ลุกา 10:27

ข้อพระคัมภีร์ ลุกา 10:25 – 35

อุปกรณ์ รูปคนบาบเจ้า สไปสเตอร์สีแดง ปู่กัน เศษผ้า กาว

แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องราวของชาวสะมาเรียใจดี เป็นคำอุปมาอีกเรื่องของพระเยซู มีการตีความกันไปต่างๆ แต่สรุปเป็นใจความใหญ่ ว่า คนที่แสดงความเมตตาแก่นั้นแหละเป็นเพื่อนบ้านของชายที่ถูกปล้น

ชีวิตของเราหลายครั้งก็ได้ผ่านปัญหาของเพื่อนเราโดยไม่ได้ดูแลแม้แต่น้อย เราคิดว่าไม่เป็นไร เขาแก้ปัญหาของเขาเองได้ หรือบางครั้งเด็กมีปัญหา แต่เรามองเห็นว่ามันเป็นเรื่องเล็ก สำหรับเด็กแล้ว เรื่องที่เกิดขึ้นกับเขาไม่ใช่เรื่องเล็ก แต่เป็นเรื่องสำคัญทีเดียว ครูจึงควรทำหน้าที่เป็นชาวสะมาเรีย คอยดูแลเอาใจใส่ความทุกข์สุขให้ดี

เด็กจะตามแบบอย่างของคุณครูผู้เป็นชาวสะมาเรียใจดี เมื่อเราสอนเรื่องอะไร ครูควรเรียนเรื่องนั้น และประยุกต์ใช้ในชีวิตของครูด้วย แล้วการสอนจะได้ผลดีจริงๆ

เริ่มต้นชั้นเรียน

เราจะมาฝึกการเป็นชาวสะมาเรียด้วยกันในวันนี้ ครูอีกคนหรือเด็กอีกคนให้แสดงบทบาทต่อไปนี้

1. คนหนึ่งทำท่าหงิล้ม เจ็บหัวเขา เพื่อทำท่า ทายา ปิดแผลให้
2. คนหนึ่งทำท่าหิวน้ำมาก เพื่อนอีกคนทำท่า เอาน้ำมาให้ดื่ม

นมัสการ

ร้องเพลง รักซึ่งกันและกัน

เธอจะก่อกำเริบ

พระเจ้าทรงดีต่อฉัน

กิจกรรมนมัสการ

และเราจะรักกัน

ทุกวันจะช่วยกัน

และเราจะห่วงกัน

เหมือนพระเจ้าทรงห่วงเรา

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่ให้เรา มีเพื่อนที่รักหลายคนในห้องนี้ ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เรา รักกันมากขึ้นๆ ทุกวัน

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี และให้เด็กส่งถุงถวายสอๆ กัน

เรื่องจากพระคัมภีร์

มีชายคนหนึ่ง เดินทางไปถนนที่ไม่ค่อยมีคนเดินไป เขาไปคนเดียว ไม่มีเพื่อนสักคน เขาอยากผ่านถนนนี้ไปเร็วๆ เพราะดูมันน่ากลัวเหลือเกิน เวลาเด็กๆ ไปไหนก็ต้องไปกับผู้ใหญ่เสมอ เขาเดินไปและขนของมากมายไปด้วย เขามีของหลายอย่าง มีทั้งห่อเสื้อผ้า มีสตางค์มากมายด้วย (10 - 1)

ทันใดนั้น (ทำน้ำเสียงตื่นเต้น) มีโจรสลัดคนกระโดดออกมาจากป่าข้างทาง มีมดด้วย เอามาจี้เขา โจรทั้งสามเอาเสื้อผ้าของเขาไป และยังเอาสตางค์ของเขาไปหมดด้วย แดมยังสอเขา ทุกขเขา จนกระทั่งเขาเดินไม่ได้ และนอนเจ็บปวดอยู่ตรงนั้นเอง

โอ จะมีใครมาช่วยเขาไหมหนอ

ได้ยินเสียงคนเดินมาคนหนึ่ง โอ เขาคงจะช่วยเรา เอ๊ะ... แต่คนที่เดินมาก็เดินเลยไปเสีย คนนั้นไม่ยอมช่วยคนป่วย เด็กๆ บอกครูสิว่า คนที่เดินมาคนแรกมีน้ำใจหรือเปล่า (ให้เด็กตอบ) ไม่มีเลย ไม่มีน้ำใจที่จะช่วยสักคนหนึ่ง

อีกไม่นาน เขาก็ได้ยินเสียงอีกคนเดินมา (ทำเสียงเดิน) โอ... เขาคงจะช่วยเราได้นะ แต่... คนที่เดินที่สองก็เดินเลยไปเสีย โอ้ ครูสิ คนที่สองก็ไม่มีน้ำใจ เขาสนใจแต่ตัวเอง ไม่สนใจคนที่บาดเจ็บสักคน

ชายที่บาดเจ็บรู้สึกว่าเขาเจ็บมากขึ้น เลือดก็ไหลมากขึ้น โอ๊ย อยากหาหมอ ให้หมอกำแผลใส่ยาหน่อย

ได้ยินเสียงอีกแล้ว แต่ไม่ใช่เสียงคนนี่นา เป็นเสียงลาเดิน (ก๊อบ ก๊อบ) แต่ลาจะช่วยเราได้อย่างไร มันช่วยเราไม่ได้หรอก

เอ... แต่ลามันหยุดใกล้ๆ เขาได้ยินเสียงคนลงมาจากหลังลา (10-2)

“เอ... ท่านคงจะเจ็บมาซึนนะ มา มา ข้าจะช่วยท่าน”

คนใจดีที่ขี่ลามาขึ้น ได้เอายาทาบาดแผล และเอาผ้าพันแผลให้ด้วย “ท่านขึ้นลาลำบากมา ข้าจะอุ้มท่านขึ้น” แล้วเขาก็อุ้มชายบาดเจ็บขึ้นลาไป

เขาพาไปที่โรงแรม และดูแลเขาจนเช้า ก็บอกให้เจ้าของโรงแรมมาช่วยดูต่อ บอกว่า เอาอาหารดีๆ ให้เขากิน และดูแลบาดแผลเขา ชายใจดียังให้สตางค์กับเจ้าของโรงแรมด้วย และบอกว่า ถ้าไม่พอก็จะเอามาให้อีก เราอยากเป็นคนใจดีอย่างนี้ไหม?

การทดสอบของเด็ก

ให้ครูและเด็กๆ จัดการแสดงเรื่องชาวสะมาเรียใจดีด้วยกัน จัดเด็กให้มีบทบาทสมกับตัวของเขา

ข้อท่องจำ

“จงรักเพื่อนบ้าน” ท่องพระคัมภีร์ข้อนี้ โดยนั่งกันเป็นวงกลม และส่งของผ่านไปๆ กันไป คนที่รับของต้องท่องพระคัมภีร์ข้อนี้ดังๆ

กิจกรรม

แจกรูปคนป่วยให้เด็ก โดยระบายสีเหมือนมีแผลที่แขน ให้เด็กเอาเศษผ้าไปปิดแผล หรือพันแผล แล้วปะลงในสมุดทำงาน เขียนข้อท่องจำลงในหน้านี้ด้วย

อย่าลืมอ่านบททวนข้อท่องจำบทของที่ผ่านๆ มา

เลิกชั้นเรียน

รวมเด็กอีกครั้ง ครูนำอธิษฐานขอพระพรเพื่อเด็กๆ และครอบครัว ก่อนออกจากห้องอย่าลืมดูแลให้สะอาดเรียบร้อย ให้เด็กช่วยเก็บของเพื่อสร้างความเป็นระเบียบให้เด็ก

บทที่ 11 พระเยซูรักชายตาบอด

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กเห็นว่า พระเยซูทรงรักชายตาบอด และพระองค์ทรงช่วยให้เขามองเห็นได้

ข้อท่องจำ เรายรักท่านทั้งหลาย ยอห์น 15:9

ข้อพระคัมภีร์ มาระโก 10:46 – 52

อุปกรณ์ รูปพระเยซูกับบารทิเมอัส กาว สี

แนวความคิดสำหรับครู

ความเมตตา กรุณา และความมีน้ำใจของพระเยซูนั้นจะต้องเลื่องลือไปทั่ว การกระทำของบารทิเมอัสซึ่งให้เราเห็นว่า เขามีความมั่นใจว่า 1. พระเยซูจะต้องฟังเสียงของเขา

2. พระเยซูจะรักษาเขาแน่นอน

นอกจากที่พระเยซูทรงมีฤทธิ์มหัศจรรย์แล้ว พระทัยกรุณาของพระองค์ก็มีล้นเหลือ เพียงพอสำหรับคนทุกวัย ยากที่มาจากฝั่งพระองค์ ความมั่นใจของบารทิเมอัสช่วยหนุนใจให้เรา รู้สึกมีความมั่นใจในพระองค์เช่นเดียวกัน หากเรามีปัญหาในชีวิต ไม่ว่าจะเรื่องอะไร เราสามารถหันมาร้องทูลพระองค์อย่างบารทิเมอัส และได้รับความช่วยเหลืออย่างทันทีทันใดได้เช่นกัน

เริ่มต้นชั้นเรียน

เล่นเกมสัจคนตาบอด โดยให้ครูหลับตา สมมติว่าตนเองเป็นคนตาบอด และบอกเด็กว่าครูต้องการให้มีคนพาไปอีกมุมของห้อง มิโตะ (หรือสิ่งกีดขวางอื่นๆ) ทำให้ครูไม่กล้าเดินไปคนเดียว เพราะกลัวจะชนแล้วหกล้ม ให้เด็กจูงมือครูไป

นมัสการ

ร้องเพลง เธอจะก่อกำแพง

พระเจ้าทรงดีต่อฉัน

พระเยซูรักฉันรู้แน่

กิจกรรมนั้สการ

วันหนึ่งพระเยซูเดินผ่าน

ไปตามทางที่บารทิเมอัสอยู่

เขาจึงร้องเรียกพระเยซู

โปรดเอ็นดูรักษาข้าเกิด

อธิษฐาน ขอบคุณพระเยซูที่ให้เราสัมผัสภาพแข็งแรงดี ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราส่งสารคนที่ไม่สบาย และช่วยเหลือเขาด้วย

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี และให้เด็กส่งถวายต่อๆ กัน

เรื่องจากพระคัมภีร์

(11 – 1) ดูชายคนนี้ เขาเป็นคนตาบอด มองอะไรไม่เห็นสักอย่าง มีแต่ความมืด ไปหิองน้ำก็มืด ไปตลาดก็มืด ไปกินข้าวก็มืด ทุกวันเขาจะไปนั่งขอทานอยู่ริมถนน ตั้งแต่เช้าจนเย็น ก็จะมีคนใจดีให้เงินเขา 1 บาทบ้าง 3 บาทบ้าง 10 บาทบ้าง แต่ถึงอย่างนั้น บารทิเมอัสก็ยังไม่มีความสุข ในเมื่อตาบอดอย่างนี้ จะมีความสุขได้อย่างไร เขาอยากมองเห็นโลกอันสวยงาม

แต่ ไม่มีใครทำให้เขามองเห็นได้

หมอช่วยไม่ได้

คุณแม่ของเขาช่วยไม่ได้

คุณพ่อของเขาช่วยไม่ได้

หลายคนพูดว่า วันนี้ ฟ้าสวยจัง ดูสิ มีนกสีแดงกำลังร้องเพลง มันน่ารักมาก แต่บารทิเมอัสมองไม่เห็น เขาอยากเห็นจังเลยว่ฟ้าเป็นอย่างไร เมฆขาวๆ ที่ลอยอยู่เป็นอย่างไร แล้วนกสีแดงล่ะ มันสวยแค่ไหน

วันหนึ่ง ทุกคนในเมืองตื่นตื่นกันใหญ่ทีเดียว บารทิเมอัสก็ตื่นตื่นด้วย ทำไมละ พระเยซูเอ พระเยซูกำลังมาเยี่ยมเมืองของเขา พอเขารู้ว่ พระเยซูผ่านมาก็กลัว เขาก็ร้องเสียงดังเลยแหละ

“พระเยซูบุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรงเมตตาข้าด้วย”

“เจียบต หน้อย บารทิเมอัส” คนข้างๆ กระซิบเตือน แต่บารทิเมอัสไม่สนใจ ยิ่งร้องเสียงดังขึ้นไปอีก

“บุตรดาวิดเจ้าข้า ขอบทบาทเมตตาเจ้าพระองค์ด้วย”

พอเขาร้องเสียงดังมาก ๆ พระเยซูก็ทรงหันมา และบอกให้คนพาบารทิเมอัสไปใกล้ๆ

“เออ อยากให้เราทำอะไรให้หรือ”

“เจ้าพระองค์อยากเห็นได้ พระอาจารย์เจ้าข้า” บารทิเมอัสตอบ เขารู้ว่า พระเยซูเจิดดี และพระองค์จะทรงช่วยเขา แน่แน่นอน (11 – 2)

และพระเยซูก็ทรงช่วยเขา พระองค์สั่งเขาว่า “ไปเถอะ เจ้าเห็นได้แล้วเพราะเจ้าเชื่อ!” ทันใดนั้น บารทิเมอัสก็มองเห็นทุกอย่าง เห็นนก เห็นไก่ เห็นคน เห็นแกะและแพะ เขาดีใจมาก และขอบคุณพระเยซู พระองค์ทรงดีต่อเขาจริงๆ

การตอบสนองของเด็ก

พระเยซูทรงดีต่อบารทิเมอัส เราก็ควรจะทำดีต่อเพื่อนของเราเช่นกัน เด็กๆ บอกครูได้ไหมว่า ถ้าเพื่อนของเราอยากเล่นดินน้ำมันกับเรา เราควรจะแบ่งให้เขาเล่น หรือว่าไม่จากนั้นคุยกันต่อไปว่า เขากับเพื่อนจะเล่นปั้นดินน้ำมันเป็นรูปอะไร

ข้อท่องจำ

“เรารักท่านทั้งหลาย” ให้เด็กท่องจำโดยยืนกันเป็นวงกลม และให้กระซิบบอกข้อท่องจำนี้ให้กับเพื่อนคนที่อยู่ทางขวามือของตัวเองจนครบวง

กิจกรรม

แจกรูปพระเยซูกับบารทิเมอัส ให้เด็ก ปล่อยให้เล่นสมมุติทำงาน ในตำแหน่งที่เหมาะสม เขียนข้อท่องจำประกอบ

เลิกชั้นเรียน

รวมเด็กอีกครั้ง ครูนำอธิษฐานของพระพรเพื่อเด็กๆ และครอบครัว ก่อนออกจากห้องอย่าลืมดูแลให้สะอาดเรียบร้อย ให้เด็กช่วยเก็บของเพื่อสร้างความเป็นระเบียบให้เด็ก

บทที่ 12 ป่อน้ำของอิสอัค

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กเห็นการตอบสนองของอิสอัคที่มีต่อคนพาล และเห็นว่าในที่สุดนั้น

พระเจ้าก็ประทานของดีแก่เขา

ข้อท่องจำ พระเจ้าให้ที่อยู่ที่อยู่แก่เรา ปฐมกาล 26:22

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 26:17 – 22

อุปกรณ์ รูปป่อน้ำ เต้นท์ บ้าน กาว สี

แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องของอิสอัคตอนที่เลือกมาเป็นตอนสั้นๆ และถ้าเราจะเรียบเรียงลงไปก็จะไปถึงความหมายทางจิตวิญญาณที่ลึกซึ้ง

สิ่งที่เราจำนำมาสอนเด็กในวันนี้คือ ความอดกลั้นและอดทนของอิสอัค ทั้งๆ ที่ป่อน้ำเป็นเรื่องจำเป็นอย่างมาก สิทธิในการเป็นเจ้าของป่อก็ควรเป็นของคนที่ขุด ถ้าคนเลี้ยงสัตว์เพียงมาขอใช้ด้วย และอิสอัคให้ใช้ด้วย ก็เท่ากับเขาแสดงความมีน้ำใจอยู่แล้ว แต่การมาทำตัวเป็นอันธพาลเช่นนี้ ยิ่งทำให้เราเห็นน้ำใจของอิสอัคมากขึ้นอีก

เขายอมถึง 2 ครั้งที่จะปล่อยให้ป่อน้ำซึ่งคนงานของเขาขุดนั้น กลับกลายเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้อื่น แต่เราเห็นว่าในครั้งที่ 3 เขาก็ได้มันมาเป็นกรรมสิทธิ์ และได้ตั้งชื่อซึ่งซึ่งถึงอนาคตอันแจ่มใสว่า “ที่กว้างขวาง”

เราจะเป็นการอวยพรของพระเจ้าในข้อต่อมา ซึ่งพระพรนี้ มีคุณค่ามากกว่าป่อน้ำทั้งสองที่เขาสูญเสียไปมากมายนัก

เริ่มต้นชั้นเรียน

เราจะให้เด็กเข้าสู่เนื้อหาของบทเรียน ด้วยการเตรียมทุกคนให้สัมพันธ์กับการขุดดิน โดยให้เด็กยืนแบ่งเป็นสองกลุ่ม เรียงหน้ากระดาน สมมติว่า ทุกคนถือจอบ หรือเสียมอยู่ และทุกคนทำท่าขุดดิน

เอาภาพที่เป็นกิจกรรมมาให้เด็กดูว่าลักษณะการขุดที่ใช้เครื่องมือแต่ละแบบนี้ ไม่เหมือนกัน แบ่งเด็กเป็น 2 พวก พวกหนึ่งทำท่าขุดด้วยจอบ อีกพวกทำท่าขุดด้วยเสียม

นมัสการ

ร้องเพลง   อยากบอกเธอ

เธอจะก่อกำแพง

รักซึ่งกันและกัน

กิจกรรมนมัสการ

คนงาน บูด บูด บูด บูด

เงาบุตดิน ลึกลงไป ลึกลงไป

เจอน้ำเป็นบ่อใหญ่

ได้น้ำมาใช้ดื่มกัน

อธิบาย   ขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งสารพัดที่พระเจ้าประทานให้ ขอบพระเจ้าทรงช่วยให้เรา เป็นคน
ใจดีเสมอ

ถวายทรัพย์   ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี และให้เด็กส่งถวายสอๆ กัน

เรื่องจากพระคัมภีร์

(12 - 1)   เด็กๆ ดูรูปนี้ซิ ... บอกครูซิว่า ชายทั้งสองคนกำลังทำอะไร เขากำลังบุตดินกันอยู่ ... ทั้งสองคนเป็นคนรับ
ใช้ของชายใจดีคนหนึ่ง ชื่ออิสอัค ทั้งสองบุตไป บุตลงไป บุตลงไปตั้งนาน และแล้ว ชู! ชู! (ทำเสียงน้ำพุ่งขึ้น
จากดิน) อะไรกันเนี่ย มีน้ำพุ่งขึ้นมาจากดิน ทั้งสองกระโดดโลดเต้นด้วยความดีใจ อูฮู เราบุตเพื่อหาน้ำ แล้วเราก็
พบตาน้ำ น้ำพุ่งขึ้นมากมายเลย อ่า... คราวนี้ เราได้มีบ่อน้ำที่จะใช้อาบ ใจดื่ม และให้สัตว์ได้ดื่มน้ำด้วย

แต่... อะไรกันเนี่ย คนเลี้ยงสัตว์ที่อยู่แถวนั้นมาก่อน ไม่พอใจมาก เขามาหาอิสอัค และบอกว่า นี่ น้ำนี้เป็นของเรา
นะ ไม่ใช่ของท่าน เอ... แต่คนใช้ของอิสอัคเป็นคนบุตขึ้นมาเนี่ย มันก็น่าจะเป็นของอิสอัค แต่ว่าคนเลี้ยงสัตว์จี้ตู้
ไม่ยอม ปู่ว่าจะเอาดินกลบบ่อให้หมดเลย

อิสอัคจึงบอกว่า ไม่เป็นไร ท่านอยากจะเอาบ่อน้ำไปก็ได้ แล้วอิสอัคก็ให้คนใช้ 2 คนไปบุตน้ำอีก เขาบุตลงไป บุต
ลงไป บุต บุต บุต (ครูกับเด็กทำท่าบุต) (ทำเสียงน้ำพุ่งขึ้นมา) โอ้ ได้น้ำบ่อใหม่แล้ว ดีใจจริงๆ นะเนี่ย คราวนี้
แกะของเราก็มีน้ำดื่มไม่ต้องอดอยาก (12 - 2)

แต่เมื่อคนเลี้ยงแกะอันธพาลเห็นเจ้า ก็มาบอกอิสอัคว่า “นี่บ่อน้ำของข้านะ จำอยู่แถวนั้นมาก่อน ท่านใช้น้ำในบ่อนี้
ไม่ได้”

“อ่าว !!! ทำไมจะใช้ไม่ได้ ก็คนของฉันทันทีขึ้นมาเนี่ยนา”

“ไม่ได้! ไม่ได้! ถ้าทำอย่างนั้นฉันจะโกรธมาก และก็จะมีน้ำให้มดเลย”

อิสอัคไม่อยากทะเลาะกับเขาจึงบอกว่า

“เอาเถอะ ... เอาบ่อน้ำของท่านไปซะ”

แล้วคนทั้งสองก็ไปขุดบ่อใหม่อีกครั้งหนึ่ง เขาขุด ขุด ขุด (ให้เด็กทำท่า) แล้ว ชู! ชู! (ทำเสียงน้ำพุ่งขึ้นมา) ไชโย! ได้บ่อน้ำอีกบ่อแล้วแหละ คราวนี้ ขอขอบคุณพระเจ้า คนเลี้ยงสัตว์อันซนาลรู้สึกละอาย ไม่กล้ามาอ้างว่าบ่อนี้ เป็นของสวนอีก อิสอัคและคนของเขาดีใจมาก คราวนี้สัตว์ทุกตัวก็ได้กินน้ำอิม อิสอัคบอกทุกคนว่า “พระเจ้าให้ที่อยู่แก่เรา และเราก็ได้กินอิมบริบูรณ์”

อิสอัคมีน้ำใจดี แม้ว่าจะถูกแกล้ง และพระเจ้าทรงปกป้องเขาไว้ และพระเจ้าประทานบ่อน้ำทั้งที่อยู่ที่ดีให้แก่เขา และก็ไม่มีใครกล้ามาแกล้งเขาอีกเลย ขอขอบคุณพระเจ้า.....

การทดสอบของของเด็ก

ให้เด็กช่วยกันเล่าเรื่องทบทวนอีกครั้ง โดยครูใช้คำถามนำเพื่อให้เด็กเล่าได้

ข้อท่องจำ

“พระเจ้าให้ที่อยู่แก่เรา” ขณะท่องให้เปลี่ยนคำว่า “เรา” เป็นชื่อของเด็กๆ

กิจกรรม

แจกรูปบ่อน้ำ เต้นท์ บ้าน ตามตัวอย่าง และหลังจากนั้นให้นำไปปะในสมุดทำงาน ให้เด็กชี้แต่ละชิ้น และบอกครูว่า สิ่งนั้นคืออะไร

เจียนข้อท่องจำให้ได้ และทบทวนข้อท่องจำของบทที่ผ่านมา

เลิกชั้นเรียน

รวมเด็กอีกครั้ง ครูนำอธิษฐานขอพรพระเจ้าเพื่อเด็กๆ และครอบครัว ก่อนออกจากห้องอย่าลืมดูแลให้สะอาดเรียบร้อย ให้เด็กช่วยเก็บของเพื่อสร้างความเป็นระเบียบให้เด็ก

บทที่ 13 หน้าที่ของคนอิสราเอล

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กเห็นถึงความมีน้ำใจของคนอิสราเอลที่ได้ช่วยกันถวายเป็นของต่างๆ

เมื่อสร้างพลับพลาของพระเจ้า และเด็กจะเห็นว่า การสร้างคริสตจักรนั้น

ต้องช่วยกันทำ คนเดียวเท่านั้นทำไม่ได้

ข้อท่องจำ “ประชาชนน่ายของมาถวายมาก” อพยพ 36:5

ข้อพระคัมภีร์ อพยพ 26:2 – 7

อุปกรณ์ อุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ในห้อง (ดูเริ่มต้นชั้นเรียน)

รูปภาพประกอบเรื่อง ภาพพลับพลา กาว สี

แนวความคิดสำหรับครู

พระคัมภีร์ได้บันทึกเรื่องราวการสร้างพลับพลาเริ่มตั้งแต่พระเจ้าตรัสสั่งโมเสส การถวายเป็นของ และขั้นตอนการก่อสร้างอย่างละเอียด กว่าที่จะได้พลับพลาตรงตามที่วางแผนไว้ ทุกคนจะต้องเสียสละสิ่งที่มีอยู่ อาจจะเป็นทรัพย์สินสิ่งของ หรืออาจเป็นความสามารถและแรงงาน

ในการสร้างคริสตจักรของพระเจ้าเช่นกัน เราควรจะมีผู้นำดังเช่นโมเสส แต่เราทุกคนก็ต้องมีส่วนร่วมในการสร้างคริสตจักรของพระเจ้า ไม่ว่าจะเป็นการวางรากฐานให้กับเด็กเล็ก หรือจะเป็นการประกาศใหญ่โต งานทุกงานต้องการความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน งานจึงจะสำเร็จอย่างงดงาม ดังนั้นในชั้นเรียน ครูก็น่าจะมีผู้ช่วยที่จะแบ่งเบาภาระการทำงาน ซึ่งเท่ากับเป็นการให้โอกาสผู้อื่นได้รับใช้ร่วมกับเราซึ่งเป็นครู และเด็กจะได้เติบโตขึ้นมา พร้อมทั้งน้ำใจของการช่วยเหลือ

เริ่มต้นชั้นเรียน

แนวความคิดเกี่ยวกับการถวายเป็นเรื่องที่จะต้องปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก ดังนั้นวันนี้เราจะฝึกให้เด็กคิดเกี่ยวกับการถวายเป็น

แจกของต่างๆ ซึ่งมีอยู่ในห้องเรียน เช่น ดินสอ สี กระดาษ ขวดกาว พระคัมภีร์ ฯลฯ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่จะใช้ในชั้นเรียนให้เด็กถือ และสมมติว่าเป็นของเขาเอง

จากนั้นให้เขามาขึ้นเป็นวงกลม มีโต๊ะตัวเล็ก ๆ หรือผ้าผืนพอเหมาะวางตรงกลาง แล้วครูจะบอกว่า “ตอนนี้ ห้องของเราไม่มีสีเลย” เด็กคนที่มสี ก็จะเอาสีมาวางไว้บนผ้าที่วางไว้ตรงกลางเป็นการแสดงว่าให้ จากนั้นครูจะบอกถึงสิ่งอื่นที่ขาดอยู่ด้วย จนเด็กทุกคนมีโอกาสวางของที่ตนมีอยู่ในมือ และให้ชมในความมีน้ำใจของเด็กๆ

นมัสการ

ร้องเพลง รักซึ่งกันและกัน

อยากบอกเธอว่า...

พระเจ้าทรงดีต่อฉัน

กิจกรรมนมัสการ

เราทุกคนช่วยกันทำงาน

เราทุกคนช่วยกันถวาย

เราทุกคนร่วมใจอธิษฐาน

เราทุกคนร่วมใจร้องเพลง

อธิษฐาน ขอบุญพระเจ้าที่ประทานสารพัดสิ่งให้เรา ขออย่าให้เราเป็นคนหลง แต่เป็นคนมีน้ำใจทุกเวลา

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี และให้เด็กส่งถุงถวายส่อกัน

เรื่องจากพระคัมภีร์

(13 - 1) ชายคนนี้ชื่อ โมเสส เขาเป็นใครเด็ก ๆ รู้ไหม โมเสสเป็นเหมือนครู และเป็นเหมือนคุณพ่อที่จะพาคุณอิสราเอลมากมายเดินทางไปไกลทีเดียว พวกเขาตั้งใจที่จะเดินทางไปยังดินแดนที่มีต้นไม้สวยงาม และมีผลไม้กินมากมาย

วันหนึ่ง โมเสสได้ยื่นพระเจ้าบอกว่า “โมเสสเอ๋ย จงสร้างพลับพลาเพื่อคนจะมานมัสการเรา” แล้วพระเจ้าก็บอกด้วยว่า จะให้สร้างพลับพลาอย่างไร โอโฮ พลับพลาเป็นเต็นท์ใหญ่เขียวละ และต้องการอุปกรณ์มากมายในการสร้าง เด็ก ๆ รู้ไหมว่า ต้องการอะไรบ้าง (แล้วครูก็บอกถึงเครื่องมือที่จะใช้ในการสร้าง เช่น ค้อน ทั่ง เข็ม ด้าย เชือก ที่ตีเหล็ก ค้อนตีทอง ฯลฯ รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการสร้าง เช่น ผ้าสีม่วง ผ้าสีแดง ทอง ไม้ ขนแกะ ขนแพะ ฯลฯ)

(ดูอพยพ 35:4 - 9) (13 - 2)

เอ... แล้วโมเสสจะไปหาของมากมายเหล่านี้มาจากไหนกันดี โมเสสไม่มีเงินที่จะไปซื้อของเหล่านี้ เพราะมันแพงมาก

ในที่สุด โมเสสก็ได้บอกทุกคนว่า จะสร้างพลับพลาขึ้น ใครจะช่วยบ้าง

เมื่อทุกคนได้ยินดังนั้น ต่างก็มาหาโมเสสบอกว่า ฉันเอาทองคำให้ 3 เส้น อีกคนบอกว่า ฉันเอาเงินแกะมาให้ (ครูทำท่าประกอบและกล่าวถึงวัสดุต่างๆ ที่คนอิสราเอลนำมาถวาย)

ทุกคนเอาทองคำมาให้ใส่เข้าที่เดียว จนกระทั่งเย็น อีกวันก็มีคนอื่นเอาทองคำอีก อีกวันก็มีคนเอาทองคำให้อีก ในที่สุด ก็มีไม้ มีทอง มีผ้า มีเงินแกะ มากมายพอที่จะสร้างพลับพลา

ขอขอบคุณพระเจ้าที่มีทั้งคนให้ มีทั้งคนสร้างพลับพลา ทุกคนช่วยกัน คนที่เก่งก็ไปสร้าง คนที่ทำอาหารเป็นก็ ทำอาหารมาให้ช่างก่อสร้าง ทุกคนช่วยกัน ในที่สุด ได้สร้างพลับพลาเสร็จเป็นพลับพลาที่สวยงาม และเขาก็ได้อาไว้ใช้เป็นถิ่นมัสการพระเจ้าด้วยกัน

การสอบสวนของเด็ก

ถามเด็กว่า ถ้าครูอยากทำห้องให้สะอาด สุทธิ จะมีใครช่วยครูบ้าง จากนั้นก็คุยกันว่า ถ้าทำความสะอาดต้องทำอย่างไร

ข้อท่องจำ

“ประชาชนนำของมาถวายมาก” (อพยพ 36:5) โดยให้เขาเดินกันเป็นวงกลม และทำท่าไปถวายตรงกลางวงเป็นคนๆ

กิจกรรม

แจกรูปพลับพลาให้เด็ก ปะลองสมุด ระบายสี และเพิ่มเมฆลงไป

เจียนข้อท่องจำ และให้เด็กท่องข้อท่องจำของบทก่อนๆ ด้วย

เลิกเรียนเร็ว

รวมเด็กอีกครั้ง ครูนำอิชฎิขานของพระเพื่อเด็กๆ และครอบครัว ก่อนออกจากห้องอย่าลืมดูแลให้สะอาดเรียบร้อย ให้เด็กช่วยเก็บของเพื่อสร้างความเป็นระเบียบให้เด็ก